

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის,

უწმინდესის და უნეტარესის

ამბროსი ხელაიას პირადი

არქივის აღწერილობა

2009

სარჩევი

I) შესავალი -----	3
II) ამბროსი ხელაია (ბიოგრაფიული ცნობები) -----	4
III) შემოქმედებითი მოღვაწეობის ამსახველი მასალა -----	7
IV) მიმოწერა -----	46
V) ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრის სხვა საარქივო ფონდებში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ -----	47
VI) საქართველოს საისტორიო არქივში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ -----	52
VII) ლიტერატურის ისტორიის მუზეუმში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ -----	58
VIII) ამბროსი ხელაიას პირადი არქივის აღწერილობის კატალოგების შემაჯერებელი ცხრილი -----	61
IX) საძიებლები -----	69

I) შესავალი

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ამბროსი ხელაიას (1861-1927 წწ.) პირადი არქივი ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრს საისტორიო-საეთნოგრაფიო საზოგადოებამ 1978 წელს გადასცა. ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრის გარდა, საარქივო მასალები ამბროსი ხელაიას შესახებ დაცულია საქართველოს საისტორიო არქივში და გ. ლეონიძის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის მუზეუმში. როგორც ცნობილია, ამბროსი ხელაიამ სასულიერო განათლება რუსეთში მიიღო. შემდგომში იგი ორჯერ გადასახლეს რუსეთში და წლების განმავლობაში იქ მოღვაწეობდა. შესაბამისად, მისი არქივის გარკვეული ნაწილი რუსეთში ინახება.

ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრში დაცული მასალა წარმოადგენს უმნიშვნელოვანეს წყაროს როგორც XX საუკუნის I ნახევრის საქართველოს ეკლესიის ისტორიის, ისე თავად კათოლიკოს-პატრიარქ ამბროსი ხელაიას ცხოვრების და მოღვაწეობის შესწავლის თვალსაზრისით.

ამბროსი ხელაიას პირადი არქივი 2001 წელს დაამუშავეს ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრის თანამშრომლებმა – მიხეილ ქავთარიამ და მილა მეტრეველმა (რუსული ნაწილი), ხოლო 2009 წელს აღნიშნული არქივი გადაამუშავა ამავე ცენტრის თანამშრომელმა ირმა ხოსიტაშვილმა.

ამბროსი ხელაიას პირადი არქივი 340 საარქივო ერთეულს შეიცავს. გადამუშავების შედეგად დაიშალა სამი საარქივო ერთეული: №№ 253, 283 და 296. ამას გარდა, არქივს შეემატა ორი საარქივო ერთეული: 1. ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრის Q ფონდში დაცული ამბროსი ხელაიას ნაშრომი „ბედიის ტაძარი“ (Q 587) გადმოვიტანეთ მის პირად არქივში და 2. ლიტერატურის ისტორიის მუზეუმში დაცული რომანოზ ფანცხავას პირად არქივში არსებული ამბროსი ხელაიას წერილის ასლი (№ 3447).

აღწერილობას ბოლოში დართული აქვს ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრში დაცული მასალის ცნობარი ამბროსი ხელაიას შესახებ და ასევე საქართველოს საისტორიო არქივსა და ლიტერატურის ისტორიის მუზეუმში დაცული რამდენიმე საარქივო ერთეულის აღწერილობა.

აღწერილობაში მასალა დალაგებულია თემატურად და ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით: I) შესავალი; II) ამბროსი ხელაია (ბიოგრაფიული ცნობები); III) შემოქმედებითი მოღვაწეობის ამსახველი მასალა; IV) მიმოწერა; V) ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრის სხვა საარქივო ფონდებში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ; VI) საქართველოს საისტორიო არქივში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ; VII) ლიტერატურის ისტორიის მუზეუმში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ; VIII) ამბროსი ხელაიას პირადი არქივის აღწერილობის კატალოგების შემაჯერებელი ცხრილი; IX) საძიებლები.

II) ამბროსი ხელაია (ბიოგრაფიული ცნობები)

ამბროსი (ერისკაცობაში – ბესარიონ) ხელაია (1861. 7. X. – 1927. 29. III) დაიბადა სოფ. ინჩხურში (ახლანდელი მარტვილის რაიონი). მამა – ზოსიმე დავითის ძე ხელაია ილორის წმ. გიორგის სახელობის ტაძრის მღვდელი იყო, დედა – ბზეხა ნიკოლოზის ასული გახლდათ. ბესარიონ ხელაია ილორში გაიზარდა, პირველდაწყებით განათლებას ოჯახში ეზიარა. 1871-1873 წლებში სწავლობდა ოჩამჩირის პირველდაწყებით სკოლაში, ხოლო 1873-1879 წლებში მარტვილის სასულიერო სასწავლებელში.

1879 წელს ბესარიონ ხელაია თბილისის სასულიერო სემინარიაში ჩაირიცხა. ეს ის დრო იყო, როდესაც ქართველი სამღვდელოებისა და საზოგადო მოღვაწეთა ნაწილი აღარ ერიდებოდა საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის აღდგენის აუცილებლობაზე მსჯელობას. ამ პერიოდიდან შეინიშნება ჯერ კიდევ ყმაწვილი ბესარიონ ხელაიას მტკიცე სურვილი და განზრახვა როგორც ქვეყნის, ისე ეკლესიის სამსახურში მოღვაწეობისა.

1885 წელს სემინარიის დასრულების შემდეგ, ბესარიონ ხელაიას სწავლის გაგრძელება სურდა, მაგრამ ოჯახური პირობების გამო ვერ მოახერხა.

1887 წლის 25 მარტს ბესარიონ ხელაია სოხუმის ეპისკოპოსმა გენადიმ ჯერ სოხუმის საკათედრო ტაძრის დიაკვნად, ხოლო იმავე წლის 19 აპრილს სოჭის მიქაელ მთავარანგელოზის ტაძრის მღვდლად აკურთხა. აქ იგი მეუღლესთან – ელისაბედ ალექსის ასულ მერჭულესთან ერთად 1892 წლამდე ცხოვროვდა და მსახურობდა. პირველი ვაჟიშვილი ანდრია, რამდენიმე თვისა გარდაეცვალათ. მოგვიანებით მათ შეეძინათ: ნინო, ალექსანდრე და ანა.

1892 წლის 29 სექტემბრიდან ბესარიონ ხელაია სოხუმის საკათედრო ტაძრის მღვდელი და ეპარქიის საეკლესიო-არქეოლოგიური კომისიის წევრი და ხაზინადარია.

1893 წლის 17 ივნისს იგი სოხუმის საკათედრო ტაძრის კანდელაკი ხდება.

1894 წელს ბესარიონ ხელაია სოხუმის მთიელთა სკოლის სჯულის კანონის მასწავლებლად და საეპარქიო საეკლესიო სამოსს, მასში შემავალი სასწავლო საბჭოს წევრად და საქმისმწარმოებელ (მდივნად), კავკასიაში მართლმადიდებლობის აღმდგენი საზოგადოების სოხუმის, ახალი ათონისა და ლიხნის საეკლესიო-სამრევლო სკოლების ზედამხედველად დაინიშნა. ეწეოდა აქტიურ, ნაყოფიერ მისიონერულ მოღვაწეობას ადგილობრივ მაჰმადიან აფხაზთა მოსაქცევად.

1896 წელს ბესარიონ ხელაია დაქვრივდა. მომდევნო წელს სწავლის გასაგრძელებლად ყაზანის სასულიერო აკადემიაში შევიდა. ყაზანში ყოფნის დროს 1900 წლის 11 თებერვალს იგი ბერად აღიკვეცა ამბროსის სახელით.

1901 წელს მან დაწერა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „Борьба христианства с исламом в Грузии”. წარმატებით დაასრულა აკადემია (ღვთისმეტყველების კანდიდატის ხარისხით) და სამშობლოში დაბრუნდა.

1902 წელს არქიმანდრიტი ამბროსი რაჭაში, ჭელიშის მონასტრის წინამძღვრად დაინიშნა. მან მოკლე პერიოდში მოასწრო დაემსახურებინა ადგილობრივი მოსახლეობის უდიდესი სიყვარული და პატივისცემა. ქართულ ჟურნალ-გაზეთებში ქვეყნდებოდა პუბლიკაციები ჭელიშის მონასტერში ამბროსი ხელაიას მოღვაწეობის შესახებ.

არქიმანდრიტი ამბროსი ჭელიშის მონასტერში წინამძღვრის საქმიანობასთან ერთად არქეოგრაფიულ სამუშაოებსაც აწარმოებდა. იმოგზაურა რაჭა-ლეჩხუმში, აღწერა ეკლესია-მონასტრები, ისტორიული

ძველები, საეკლესიო ნივთები და ხელნაწერები, შეკრიბა ცნობები და საყურადღებო დაკვირვებები შემოგვთავაზა. აღნიშნული „მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმში“ ნაწილ-ნაწილ გამოქვეყნდა ჟურნალებში „განთიადი“ და „ცხოვრება“ 1915-1917 წლებში, ხოლო დედანი ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრში ინახება (№ 2).

საგანგებო ყურადღების ღირსია არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას მიერ ჭელიშის ხელნაწერებს შორის აღმოჩენილი ძველი ქართული საისტორიო თხზულების – „მოქცევაჲ ქართლისაჲს“ მანამდე უცნობი რედაქცია, ე. წ. ჭელიშური ხელნაწერი (XIV ს-სა) და ასევე წმინდა სახარება, შემდგომში ჭელიშის ოთხთავის სახელით ცნობილი. ჭელიშის აღნიშნული ხელნაწერი, სხვა მნიშვნელოვან ხელნაწერებთან ერთად, არქიმანდრიტმა თბილისში ჩამოიტანა და საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების მუზეუმს გადასცა (ამჟამად დაცულია ხელნაწერთა ეროვნულ ცენტრში – H-600), ხოლო ამ აღმოჩენის შესახებ 1907 წელს თავად წაიკითხა გამოკვლევა.

სოხუმში ყოფნის პერიოდიდან ნაციონალისტად ცნობილ არქიმანდრიტ ამბროსის, რომელიც აქტიურად აგრძელებდა პატრიოტულ საქმიანობას აფხაზეთში, ამზადებდა სასულიერო პირებს ქართულ ენაზე წირვა-ლოცვის აღსაველენად, მონაწილეობდა ერის საუკეთესო შვილების – ეპისკოპოს კირიონის (საბაგლიშვილი), ილია ჭავჭავაძის და სხვათა მიერ წამოწყებულ საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის აღდგენისათვის ბრძოლაში, მთავრობა საშიშ პიროვნებად მიიჩნეოდა.

1904 წელს ამბროსი ხელაია თბილისში სინოდალური კანტორის წევრად და ფერისცვალების მონასტრის წინამძღვრად გადაიყვანეს.

სამწუხაროდ, აღნიშნულ ეტაპზე ქართველ მამულიშვილთა მცდელობამ ავტოკეფალიის აღდგენისათვის ბრძოლაში შედეგი ვერ გამოიღო და მოძრაობა დამარცხდა. მისი მონაწილეები სხვადასხვა ფორმით დასაჯეს. ამბროსი ხელაია რუსეთში გადაასახლეს და უსტმედვედსკოეს (დონბასი) სასულიერო სასწავლებლის ზედამხედველად დანიშნეს. ცოტა ხნის შემდეგ იგი გაამართლეს და 1906 წელს სამშობლოში დაბრუნდა.

1907 წელს იგი „საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების“ დაარსებაში იღებდა მონაწილეობას.

1908 წელს არქიმანდრიტ ამბროსის ბრალად საქართველოს ეგზარქოსის – ნიკონის მკვლელობაში მონაწილეობის მიღება დასწამეს და 1909 წლის იანვარში კვლავ რუსეთში, რიაზანის სამების მონასტერში გადაასახლეს, მღვდელმსახურების უფლების აკრძალვით.

1910 წლის დასაწყისში არქიმანდრიტს ღვთისმსახურების უფლება აღუდგინეს და ნოვგოროდის ეპარქიის სტარაია რუსას მონასტრის წინამძღვრად დანიშნეს. იმავე წლის 24 დეკემბერს ნოვგოროდის კონსისტორიამ ეპარქიის მონასტრების ბლადოჩინის თანამდებობაც შეუთავსა.

1912 წელს ამბროსი ხელაიამ სამშობლოში ჩამოსვლა შევებულებით მოახერხა, მოინახულა ილორი, ბედია, სოხუმი.

სტარაია რუსაში ყოფნისას არქიმანდრიტმა სასწავლებლის სტუდენტთა და მასწავლებელთა, ასევე მრევლის საყოველთაო სიყვარული მოიპოვა. 1913 წელს მას მიანიჭეს ვლადიმირის მეოთხე ხარისხის ორდენი. მიუხედავად ყველაფრისა, იგი გამუდმებით ითხოვდა საქართველოში დაბრუნების ნებართვას, რაც მხოლოდ 1917 წელს დააკმაყოფილეს.

1917 წლის 25 (ძვ. სტ. - 12) მარტს საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის აღდგენის შემდეგ, ამბროსი ხელაია 17 ოქტომბერს ხელდასხმულ იქნა ჭყონდიდელ მიტროპოლიტად. ახლად შექმნილი ცხუმ-ბედიის ეპარქია დროებით (საქართველოს ეკლესიის იურისდიქციის მთელს აფხაზეთზე გავრცელებამდე) ჭყონდიდის ეპარქიას მიეწერა.

1919 წლის 7 ოქტომბერს ამბროსი ხელაია ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტად აირჩიეს. მთელი მისი ძალისხმევა ეპარქიის შენარჩუნება-განმტკიცების მიზნით ფინანსური, საკადრო, უძველესი ტაძრების აღდგენასთან დაკავშირებული საკითხების გადაწყვეტასთან იყო დაკავშირებული.

1921 წლის ივლისში სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ლეონიდეს გარდაცვალების შემდეგ საკათალიკოსო საბჭომ კათოლიკოსის მოსაყდრედ ამბროსი აირჩია, ხოლო იმავე წლის 1-5 სექტემბერს, საქართველოს მართმადიდებელი სამოციქულო ეკლესიის მესამე საეკლესიო კრებამ გელათში, ფარული კენჭისყრის საფუძველზე, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქად ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი ამბროსი აირჩია.

1921 წლის 14 ოქტომბერს სვეტიცხოვლის ტაძარში შესრულდა უწმინდესი და უნეტარესი ამბროსის აღსაყდრება.

1922 წლის აპრილში კათოლიკოსმა ამბროსიმ გენუის საერთაშორისო კონფერენციას მემორამდუმი გაუგზავნა, რომელშიც ბოლშევიკებს საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის დამხობაში, ქართული ტერიტორიების გასხვისებაში, ენის დისკრიმინაციასა და ეკლესიის განადგურებაში ამხილებდა. იგი არა მხოლოდ ამხელდა კომუნისტურ საოკუპაციო ხელისუფლებას, არამედ მზად იყო ქაქუცა ჩოლოყაშვილის რაზმთან ერთად სამშობლოს თავისუფლებისათვის ებრძოლა.

1922 წლის 12 ივნისიდან „ჩეკამ“ დაკითხვების სერია დაიწყო კათოლიკოს ამბროსის მისამართით, რაც 1923 წელს მისი დაპატიმრებით და მეტეხის ციხეში გადაყვანით დასრულდა.

1924 წლის 9 მარტს უხენაესმა სასამართლომ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქ ამბროსი ხელაიას 7 წლით, 9 თვითა და 28 დღით პატიმრობა მიუსაჯა სასტიკი იზოლაციით და მთელი ქონების კონფისკაციით.

საბედნიეროდ, შემორჩენილია კათოლიკოსის მიერ სასამართლო პროცესზე წარმოთქმული საუცხოო სიტყვის ჩანაწერი: „მე არ ვეკუთვნი არც ერთ პარტიას, ჩემთვის სულერთია, რომელი პარტიის ხელში იქნება მართვა-გამგეობა... მხოლოდ მრწამს და სასურველად მიმაჩნია, მართვა-გამგეობა დამყარებული იყო ხალხის ნებისყოფასა და თვითგამორკვევაზე... ჩემი 37 წლის სამსახური მე მოვანდომე გარუსების პოლიტიკასთან ბრძოლას. ვიბრძოდი როგორც მოქმედებით, ისე პრესის საშუალებით, რამაც შემძინა აუტანელი დევნულობა და ჩემს ცხოვრებაში არ მინახავს ტკბილი და მყუდრო დღეები... ჩემი სული ეკუთვნის ღმერთს, გული – სამშობლო საქართველოს, ხოლო ლეში თქვენ დაგრჩეთ საჯიჯგნად, ჯალათებო!“

1924 წლის ბოლოს გამოცემული ამნისტიის ძალით ამბროსი ხელაიას სასჯელი მოეხსნა, მაგრამ ჯანმრთელობა შერყეულ კათოლიკოს-პატრიარქს დიდხანს აღარ უცოცხლია. იგი 1927 წლის 29 მარტს თბილისში გარდაიცვალა. 3 აპრილს სიონის საკათედრო ტაძარში დაკრძალეს.

საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესიის წმინდა სინოდის 1995 წლის 17 სექტემბრის სხდომამ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი წმინდანთა დასში შერაცხა, წმინდა აღმსარებლის სახელწოდებით. მისი ხსენების დღედ 29 მარტი დაწესდა.

III) შემოქმედებითი მოღვაწეობის ამსახველი მასალა

ა) ნაშრომები

1. ამბროსი ხელაიას საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „ქრისტიანობის ბრძოლა ისლამთან საქართველოში“.

1901 წ., მიკროფირი.

2. ა) იორონომას ვიქტორ გიორგაძის ბიოგრაფია და ზეპირგადმოცემები მისი ცხოვრება-მოღვაწეობის შესახებ, შეკრებილი მოსკე მარკოზის ძე გიორგაძის მიერ.

პირი: მიქელა გიორგაძე (მარკოზის მამა), ამბის მოხრობელები: ბასელა კაპანაძე (სოფ. სვირის მკვიდრი), გაბრიელ ბოჭორიშვილი, ანდრია ბოჭორიშვილი (ძმისშვილი გაბრიელისა, ასევე ვიქტორ გიორგაძის ნათლული), სიმონ და პეტრე გიორგაძეები, ელისაბედ აბაშიძე (აღმასხან ნიუარაძის მეუღლე).
ტოპონიმი: სვირი, ახალციხე.

1908 წ., 14 აგვისტო, ანტონ მოსკეს ძე გიორგაძის ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერები ფანქრით: “ძველი ჭელიშის რვეული მღვდელმონაზონ ბიქტორ გიორგაძეზე იხ. გვ. 24”, “იხ. ძველი რვეული: “ჭელიშის მონასტრის საეკ. ნივთი” გვ. 24”; “ამა. ბიკ. გიორგაძეზე, იხ. ჯრუჭის მონასტერი (კარბელაშვილი პოლ. აქვს)”, 10 ფ.

ბ) ამბროსი ხელაია – „მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმში“. რაჭა-ლეჩხუმის სოფლების, ეკლესია-მონასტრებისა და სიძველეების აღწერა.

პირი: ალექსანდრე მესხი (მღვდელი), მიხეილ მანდარია (მღვდელმონაზონი), ვლ. ბოჭორიშვილი (სოფელ ლაბეჭინას მღვდელი), ბოჭორიშვილი (სოფელ თაბორის მღვდელი), დავით ქარსელაძე (სოფელ თაბორის მღვდელი), ალექსანდრე გერსამია (ცაგერში მცხოვრები მღვდელი), მაკარი ფიფია (ნამარნევის მონასტრის მღვდელმონაზონი), გერასიმე ფუტკარაძე (მღვდელ-მონაზონი, ამბროსი ხელაიას ბებუის მამა), მღვდელ-მონაზონ მიხეილ მანდარიას მამა პავლე (სოფ. ისუნდარას მკვიდრი), ს. ჭელიძე (სოფ. საკეციას მღვდელი), თავადი ქაიხოსრო ყიფიანი (სოფ. ხვანჭკარას მკვიდრი), ონოფრე გამზარდია (ამბროსი ხელაიას თანამგზავრი სოფელ წვადისში), ჯაფარიძე (სოფელ სხარტალის ეკლესიის დეკანოზი), ნასიძე (სოფ. ბეთლემის მოძღვარი), ივანე კვიციანი (სოფ. ჯვრისას მემამულე), ალექსანდრე (მღვდელმონაზონი, ამბროსი ხელაიას თანამგზავრი რაჭაში 1904 წ.), სამსონ დათეშიძე (ქუთაისის სათავადაზნაურო გიმნაზიის მასწავლებელი, სოფ. გორის მკვიდრი), გ. კერესელიძე (სტუდენტი), სოკოლოვი (მოსკოველი სტუდენტი), ყარამან იაშვილი, სოფ. ხიმშის მკვიდრი), გორდეზიანი (სოფ. ონის

დეკანოზი).

ტოპონიმი: ნიკორწმინდა, აგარა, ხოტევი, კვირიკეწმინდა, ხონიჭორი, ნამარნევი, ზედა შავრი, პატარა ონი, ღადიში, ქვიშარი, ლაბუჭინა, ჭყვიში, თაბორი, ლაილაში, უსახელო, ახალჭალა, ორბეთი, ცაგერი, ბარდნალა, ქულბაქი, ზუბი, ისუნდარა, ოყურეში, ოპიტარა, ლაჭვიტა, მარუსა, ნაყურალეში, ნასპერა, ალპანა, ქედისუბანი, ბუგეული, საკეცია, ხვანჭკარა, მიქარწმინდა, გორისუბანი, ბეთლემი, სხარტალი, წვადისი, ჯვარისა, იწა, გორი, წესი, სორი.

1915 წ., ნოემბერი, ქართულ და რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერები: “(1367) 15. ყოველი დღის ღოცვები”, “გადაწ. № 17”. დაბეჭდილია”. 373 ფ.

3. ამბროსი ხელაია – „ბედის ტაძარი“.

უთარილო, ავტოგრაფი, ბოლონაკლული, მოხეული აქვს ბოლო ფურცელი, დაზიანებული, ახლავს მინაწერი სხვა ხელით: „ავტორი ამბროსი ხელაია, შემომწირველი – და[ვით] კასრაძე გ. ჯაკობია“, 53 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 620-676.

ბ) სიტყვები და ქადაგებები

4. სიტყვა იაპონიასთან სამხედრო მოქმედებების წამოწყებასთან დაკავშირებით. თვლის, რომ ეს არის ომი ორ კულტურას – ევროპულსა და აზიურს, ქრისტიანობასა და წარმართობას შორის.

1904 წ., 1 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.

5. ქადაგება აღსარებისათვის.

1904 წ., 12 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს შენიშვნები ფანქრით, დაზიანებულია, 2 ფ.

6. რუსეთის მიერ იაპონიასთან წამოწყებული ომისა და ორგანიზაცია – „წითელი ჯვრის“ დახმარებით ტაძარში შემწეობების შეგროვების თაობაზე.

1904 წ., 7 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ნასწორებია ფანქრით, დაზიანებულია, 4 ფ.

7. ქადაგება გარდამოსხნის დღეს თქმული. ღირსნი ვართ თუ არა ვიწოდებოდეთ ქრისტიანებად.

1904 წ., 26 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 3 ფ.

8. ქადაგება ამაღლებისა და ნიკოლოზობის დღესასწაულზე.

ქდაგებს ყოველი ადამიანის, როგორც ეკლესიისა და სახელმწიფოს განუყოფელი ნაწილის მოვალეობებზე. დაწერილია იმპერატორ ნიკოლოზ ალექსანდრეს ძის დაბადების დღეებში.

1904 წ., 6 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ნაკლული, ახლავს მინაწერი სხვა მეღწივით, 4 ფ.

9. სიტყვა წარმოთქმული უსტმედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის კურსდამთავრებულთა გამოშვების დღეს.

1904 წ., 13 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

10. სიტყვა უსტმედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის აღსაზრდელთა მიმართ ახალი სასწავლო წლის დაწყებასთან დაკავშირებით.

1904 წ., 26 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

11. მისასაღმებელი სიტყვა ყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის უსტმედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებელში სტუმრობისათვის.

მადლობას უხდის მამობრივი მზრუნველობისათვის. აცნობებს, რომ სასულიერო სასწავლებელში უცხო ენოვან მოსწავლეთა მიღება უკიდურესად გართულებულია.

1904 წ., 4 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

12. ქდაგება ღვთისმშობლის კვართის დღესასწაულზე. ეხება ამ დღესასწაულის ისტორიას.

1904 წ., 1 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 6 ფ.

13. სიტყვა ახალი წლის დღეს.

1905 წ., 1 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 4 ფ.

14. სიტყვა წმ. სინოდის მიმართ 9 იანვარს პეტერბურგში ძმათაშორის სისხლისმღვრელი მოვლენის შესახებ.

1905 წ., 30 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

15. სიტყვა რუსეთში ბატონყმობის საბოლოოდ გაუქმების შესახებ.

1905 წ., 19 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 4 ფ.

16. ქდაგება სინანულის შესახებ, როგორც ერთადერთი გზა, საშუალება შევიგრძნოთ ღვთის სასუფეველი დედამიწაზე.

1905 წ., 27 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელი, 2 ფ.

17. ქადაგება ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის მიწიერი ცხოვრების შესახებ.

1905 წ., 25 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერელია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 4 ფ.

18. სიტყვა უსტემედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის კურსდამთავრებულთა მიმართ.

1905 წ., 31 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 4 ფ.

19. მისასაღმებელი სიტყვა უსტემედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის სტუდენტთა მიმართ ახალი სასწავლო წლის დაწყებასთან დაკავშირებით.

1905 წ., 27 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

20. ქადაგება წმ. ალექსანდრე ნეველის ხსენების დღეს.

1905 წ., 30 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ალექსანდრე ნეველის სახელობის ტაძარი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

21. სიტყვა უსტემედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის აღსაზრდელების მიმართ ღვთისმშობლის კვართის დღესასწაულზე.

1905 წ., 1 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ტექსტი ნასწორებია ზოგან ფანქრით, 6 ფ.

22. ქადაგება იმის შესახებ, რომ ძმათამკვლელი ომის დღეებში უნდა გვანსოვდეს ღვთის წინაშე თითოეული ადამიანი თანასწორია და ქრისტესმიერი სიყვარული უნდა ოგვეკონდეს ერთმანეთის მიმართ.

1905 წ., 21 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია უსტემედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის ოფიციალურ ფურცელზე, 2 ფ.

23. სიტყვა 1905 წლის 17 ოქტომბრის მანიფესტის შესახებ.

1905 წ., 23 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს შენიშვნები წითელი ფანქრით, 2 ფ.

24. გამოსამშვიდობებელი სიტყვა თქმული უსტემედვედსკოეს სასწავლებელში.

[1906 წ.], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ნასწორებია ფანქრით, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

25. გამოსამშვიდობებელი სამადლობელი სიტყვა უსტემედვედსკოეს სასულიერო სასწავლებლის ეკლესიაში წარმოთქმული.

[1906 წ.], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს შენიშვნები ფანქრით, 4 ფ.

26. გამოსამშვიდობებელი სიტყვა, თქმული ნოვგოროდის ეპარქიის მრევლის მიმართ.

[1906 წ.], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ჩამატება ფანქრით, 2 ფ.

27. ქადაგება ხარების დღესასწაულზე.

1907 წ., 23 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ფანქრით, ახლავს მინაწერი: “ნიკონ ეგზარქოსის რეზოლუცია”, 6 ფ.

28. სიტყვა ილია ჭავჭავაძის ცხედართან წარმოთქმული.

1907 წ., 8 სექტემბერი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

29. ქადაგება ამაღლების დღესასწაულზე.

1908 წ., 20 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, აქვს მინაწერები ზოგად ფანქრით, დაზიანებულია, 7 ფ.

30. ქადაგება შრომის აუცილებლობის შესახებ.

1908 წ., [28 ივნისი], ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

31. საშობაო ქადაგება.

1909 წ., [25 დეკემბერი], რიაზანის მონასტერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქალღვრზე, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “ჩემი”, დაზიანებულია, 4 ფ.

32. ქადაგება მართლმადიდებლობის ზეიმის კვირას თქმული. ამ დღესასწაულის წარმოშობისა და ხატმებრძოლეობის ერესის ისტორია.

1910 წ., [8 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “საკუთარი”, 2 ფ.

33. ქადაგება რწმენის მნიშვნელობისათვის.

1910 წ., [15 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “ამნაირივე იყვნენ ისინიც, რომელნიც მას უსმენდნენ კაპერნაუმში... ჩვენ? ამ დღეებში დავრწმუნდით...” ტექსტს თავსა და ბოლოში ფანქრით აქვს მინაწერი: “საკუთარი”, დაზიანებულია, გახეულია შუაში, 2 ფ.

34. ქადაგება ჯვართამაღლების კვირას.

ქრისტეს მცნებების თანახმად, თითოეული ჩვენგანი ვალდებულია თავდადებით ატაროს თავისი ჯვარი.

1910 წ., 21 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

35. ქადაგება დიდი მარხვის მეხუთე კვირას. მარიამ ეგვიპტელის ხსენების დღე.

1910 წ., [29 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 4 ფ.

36. ქადაგება ბზობის დღესასწაულზე.

მერყეობის შესახებ საერთოდ და განსაკუთრებით რწმენის საქმეში.

1910 წ., [11 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 4 ფ.

37. საადღომო ქადაგება.

1910 წ., [18 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

38. სტარაია-რუსას წმ. გიორგის სახელობის ტაძარში თქმული, ტაძრის 500 წლის იუბილესთან დაკავშირებით.

1910 წ., 23 აპრილი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

39. ბრწყინვალე შეიდულის კვირას.

როგორი ხასიათი ჰქონდეს ჩვენს სიხარულს ამ ბრწყინვალე დღეებში.

1910 წ., [25 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, თეთრი და შავი ვარიანტები. ახლავს ამბროსი ხელაის მინაწერი: „საკუთარი“, 4 ფ.

40. 2) სიტყვა სტარაია-რუსაში მცხოვრები მემთვრალეობის სენით შეპყრობილთა მიმართ ღვინის ბოროტად მოხმარებისა და წმინდა წერილის მნიშვნელობის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი.

ბ) ფრიდრიხ იანსონის მტკიცების ბარათი სპასო-პრეობრაჟენსკოეს მონასტერში გაწეული სამუშაოების საფასურის თაობაზე.

1910 წ., 1 მაისი, რუსეთი, ქ. რეველი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ფრიდრიხ იანსონის ოფიციალურ ბლანკზე, 1 ფ.

41. ქადაგება სტარაია-რუსას ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულზე თქმული.

1910 წ., 4 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაის მინაწერი: „საკუთარი“, 4 ფ.

42. ქადაგება განრღვეულის კვირას თქმული.

ქრისტიანისათვის მოწყალების მნიშვნელობის შესახებ.

1910 წ., 9 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაის მინაწერი: „საკუთარი“.

43. ქადაგება წმიდა მამათა ხსენების კვირას.
არიანობის მაგალითზე გვიჩვენებს, თუ რამდენად საშიშია რწმენის საქმეში
საკუთარი გონებით ხელმძღვანელობა ღვთის შემწეობის გარეშე.

1910 წ., 30 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “საკუთარი”, 2 ფ.

44. ქადაგება სამებობის დღესასწაულზე.
სული წმიდის შესახებ.

1910 წ., [7 ივნისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “საკუთარი”, 2 ფ.

45. სიტყვა ზახაროვის ქარხანაში მომუშავე მემთვრალეთა გარდაცვალებასთან
დაკავშირებით.

1910 წ., 13 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

46. ა) სტარაია-რუსას სპასო-პრეობრაჟენის მონასტრის არქიმანდრიტ ამბროსი
ხელაიას მტკიცების წერილი იმის შესახებ, რომ მან მონასტრის მეწისქვილე
იაკობ იაკოვლევისა ძის ჯავაკოვისგან მიიღო 1910 წლის მეორე ნახევრის
არენდის საფასური (50 მანეთი).

1919 წ., 29 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.

ბ) ქადაგების ფრაგმენტი მემთვრალეობის სენით შეპყრობილ ადამიანთა მიმართ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

47. ქადაგება თანამედროვე საზოგადოებაში ქადაგების მიმართ უგულისყურო
დამოკიდებულების შესახებ.

1910 წ., [25 ივლისი], ორი ქადაგება, ამათგან პირველი
დაუმთავრებელი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “საკუთარი”.
მეორე ქადაგება უთარილოა, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 3 ფ.

48. ქადაგება ქრისტიანული თვალთახედვით ამქვეყნიური საზრუნავის,
მატერიალური შესაძლებლობებისა და მიწიერი სიმდიდრის შესახებ.

1910 წ., [1 აგვისტო], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “საკუთარი”, დაზაინებულია, 2 ფ.

49. ქადაგება ქრისტიანული მოვალეობებისათვის.
ამქვეყნიური საზრუნავი არ გვიშლის ხელს ვიყოთ ჭეშმარიტი ქრისტიანები და
დავიმსახუროთ საუკუნო ცხოვრება.

1910 წ., 8 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია
სტარაია-რუსას მონასტრის ოფიციალურ ქადაგებზე, 2 ფ.

50. ქდაგება იოანე ნათლისმცემლის მოწამეობრივი აღსასრულის მიზეზთა შესახებ.

1910 წ., 22 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

51. ქდაგება ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის შობის დღესასწაულზე.

1910 წ., [9 სექტემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

52. ქდაგება ჯვართამაღლების დღესასწაულზე.

1910 წ., 14 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, პირველი ფურცელი დაზიანებულია, 4 ფ.

53. ქდაგება 318 წლიანი განშორების შემდეგ სტარაია-რუსას ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის ტიხვინიდან დაბრუნების თაობაზე.

1910 წ., 18 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი", 2 ფ.

54. ქდაგება წმინდა ნაწილთა გამობრძანების შესახებ სტარაია-რუსას მონასტერში.

1910 წ., 19 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "საკუთარი", 2 ფ.

55. ქდაგება 12 მოციქულთაგან ერთ-ერთის – იოანე ღვთისმეტყველის ხსენების დღეს.

1910 წ., 26 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი", 2 ფ.

56. ქდაგება ეკლესიის მნიშვნელობისათვის.

1910 წ., 1 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "საკუთარი".

57. ქდაგება იმის შესახებ, თუ რატომ გვიძნელება ღვთის მცნებების დაცვა.

1910 წ., 14 ნოემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი, 1/2", 2 ფ.

58. ქდაგება ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების დღესასწაულზე. ღვთისმშობლის მიწიერი ცხოვრების შესახებ.

1910 წ., 21 ნოემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

59. ქდაგება ახალგაზრდებისათვის.

თხოვნით მიმართავს, თავი აარიდონ ცდუნებას და მთელი ყურადღება ღვთისკენ მიმართონ.

1910 წ., [12 დეკემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ჩამატებები ფანქრით, აქვს ამბროსი ხელაიას მელნით მინაწერი: “ჩემი. არ თქმულა, რადგან ამ დღეს წირვა არ შემისრულებია”...
2 ფ.

60. ქადაგება შობის დღესასწაულის წინა კვირას, რომში მოღვაწე III საუკუნის წმინდანის ბონიფატეს, მისი რწმენის და სინანულის შესახებ.

1910 წ., დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

61. საშობაო ქადაგება.

1910 წ., 26 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

62. მისასაღმებელი სიტყვა სპასო-პრეობრაჟენსკოეს მონასტერში პირველად მისვლისას.

[1910 წ.], რუსეთი, ნოვგოროდის ეპარქია, ქ. სტარაია-რუსა, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ბოლოში ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “საკუთარი”, დაზიანებულია, 2 ფ.

63. სიტყვა, წარმოთქმული ახალი წლის დამეს.

1911 წ., [1 იანვარი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

64. ქადაგება ნათლისღების დღესასწაულზე.
იოანე ნათლისმცემლის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ.

1911 წ., 6 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “თქმულია 1920 წ. სოხუმში”, დაზიანებულია, 2 ფ.

65. ქადაგება ნათლისღების დღესასწაულზე.

1911 წ., 6 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “საკუთარი”, დაზიანებულია, 2 ფ.

66. ქადაგება სულიერი სიბრძავისათვის.

1911 წ., 16 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

67. ქადაგება მეზვერე ზაქეს შესახებ.
მოიხსენიებს ამ დღის წმინდანებს: ეპისკოპოს კლიმენტი არეოპაგელსა და ნინევიის ეპისკოპოს პავლეს.

1911 წ., 23 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს

ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “ჩემი.....”, 2 ფ.

68. ქადაგება უძღვები შვილის შესახებ.

1911 წ., 5 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, ჩასწორებულია ფანქრით, 2 ფ.

69. ქადაგება ღვთის საშინელი სამსჯავროს შესახებ.

1911 წ., [13 თებერვალი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს მინაწერი სხვა მელნით ამბროსის ხელით დაწერილი: “საკუთარი ამბროსი”.

70. ქადაგება მეზვერისა და ფარისევლის კვირას. ლოცვის მნიშვნელობა ცხონების საქმეში.

1911 წ., [14 თებერვალი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “საკუთარი”, სარესტავრაციო, 2 ფ.

71. ქადაგება სინანულისათვის.

1911 წ., [20 თებერვალი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ჩასწორებულია ზოგან ფანქრით, ახლავს მინაწერი ფანქრით: “ჩემი”, დაზიანებულია, 2 ფ.

72. ქადაგება წარმოთქმული სინანულის დღეს.

1911 წ., [28 თებერვალი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილი სხვა მელნით: “საკუთარი”, 2 ფ.

73. ქადაგება მართლმადიდებლობის კვირას თქმული ხატთაყვანისმცემლობის მნიშვნელობის შესახებ.

1911 წ., [28 თებერვალი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

74. ქადაგება ადამიანის შინაგანი ბუნების, გონებისა და გულის სულიერად დასწავლების შესახებ.

1911 წ., [1 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს მინაწერი ფანქრით, რომელიც არ იკითება, სარესტავრაციო, 2 ფ.

75. ქადაგება ჯვარის თაყვანისცემის კვირას.

1911 წ., [6 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი სხვა მელნით: “საკუთარი”, დაზიანებულია, 2 ფ.

76. ქადაგება იმის შესახებ, რომ ღვთისმშობლის ცხოვრების მაგალითზე როგორ უნდა ვიცხოვროთ თანახმად ღვთის სიტყვისა და ვიყოთ მისი მორჩილნი.

1911 წ., 25 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, სარესტავრაციო, 2 ფ.

77. ქადაგება ბზობის დღესასწაულზე.
რა დამღუპველი შედეგები მოჰყვება მერყეობას რწმენის საქმეში.

1911 წ., [3 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, სარესტავრაციო, 2 ფ.

78. ქადაგება ბზობის დღესასწაულზე.
მწუხრის ღოცვაზე ფხიზლობის თაობაზე.

1911 წ., [3 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს
ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “საკ.”, 2 ფ.

79. ქადაგება გარდამოსხნის დღეს.

1911 წ., [8 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია
ერთ ფურცელზე, სულ 2 ფ.

80. საადღომო ქადაგება.

1911 წ., [10 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი
დაწერილია ერთ ფურცელზე, სულ 2 ფ.

81. ქადაგება აღდგომის დღესასწაულის მეორე დღეს ჯოჯოხეთის შემუსვრის,
ჩენი ხსნისა და სულიერი სიხარულის შესახებ.

1911 წ., [11 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

82. ქადაგება თომას კვირას.
ორი სახის ურწმუნოების შესახებ.

1911 წ., [17 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “ჩემი – ამ დღეს ძალიან ცოტა
მლოცველებია ეკლესიაში, რადგან სობორის დღეობაა”, 2 ფ.

83. ქადაგება მენელსაცხებლე დედათა კვირას.

1911 წ., [24 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი
დაზიანებულია, 2 ფ.

84. ქადაგება სტარაია-რუსას ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულზე.

1911 წ., 4 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “საკუთარი”, 2 ფ.

85. ქადაგება სამარიტელის კვირას.

1911 წ., [8 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ნასწორებია
ფანქრით, დაზიანებულია, 2 ფ.

86. ქადაგება ნიკოლოზობის დღესასწაულზე.

წმ. ნიკოლოზის ნაწილთა გადატანის შესახებ ბარში.

1911 წ., 9 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

87. ქადაგება ამაღლების დღესასწაულზე.

1911 წ., [20 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი", დაზიანებულია, 2 ფ.

88. ქადაგება სულთმოფენობის დღესასწაულზე.

1911 წ., 29 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

89. ქადაგება I და II საეკლესიო კრებების მონაწილე წმიდა მამების ხსენების დღეს.

1911 წ., [29 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

90. ქადაგება ღვთაებრივი ჭეშმარიტების გადმოცემის შესახებ წმიდა წერილის საშუალებით.

1911 წ., 5 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

91. ქადაგება ნოვგოროდელი წმინდანის ღირსი მამა ვარლამ ხუტინელის ხსენების დღეს.

1911 წ., 10 ივნისი, რუსეთი, კოსინის მონასტერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

92. ქადაგება იმ ნიშანთა შესახებ, რომლითაც შეიცნობა ბიბლიის ღვთიური წარმოშობა, როგორც ღვთის სიტყვის ჭეშმარიტება.

1911 წ., 19 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

93. ქადაგება რა საშუალებებით უნდა გამოვხატოთ ჩვენი პატივისცემა წმინდანების მიმართ და ამ შემთხვევაში წმ. მიქაელ კლონელის მისამართით.

1911 წ., 23 ივნისი, რუსეთი, კლონსკის მონასტერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

94. ქადაგება სინანულისთვის.

1911 წ., 26 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

95. ქადაგება ყაზანის ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულზე.

1911 წ., 8 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

96. ქადაგება წმიდა წერილის ჭეშმარიტების შესახებ. ქრისტიანობას ადარებს მაჰმადიანობასთან.

1911 წ., 24 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

97. სიტყვა პროტოიერარქ იოანე სმელკოვის წესის აგების დღეს თქმული.

ბოლო გვერდზე არის არქიმანდრიტ ამბროსის მიმართვა პერეკონსკის მონასტრის იეროდიაკონ ეგენიას, საიდანაც ირკვევა, რომ ნოვგოროდის სასულიერო კონსისიტრის 1911 წლის 20 მაისის № 7119 ბრძანებით, ამბროსი ხელაია დაინიშნა მონასტრის ბლადოჩინად.

1911 წ., 25 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია სტარაია-რუსას მონასტრის ოფიციალურ ბლანკზე, 2 ფ.

98. ქადაგება სიტყვა ქრისტიანობის მაცხოვრებელი ძალის შესახებ სახელმწიფოებრივ, ოჯახურ და პირად ცხოვრებაში.

1911 წ., 7 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

99. ქადაგება წმიდა წერილის წაკითხვის აუცილებლობისათვის.

1911 წ., 14 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

100. ქადაგება მარიამობის დღესასწაულზე.

1911 წ., 15 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

101. ქადაგება მსოფლიო საეკლესიო კრებების მნიშვნელობის შესახებ. მოიხსენიების იმ დღის წმინდანებს მოსე მურსა და წმ. შუშანიკს.

1911 წ., 28 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

102. ქადაგება ალექსანდრე ნეველის ხსენების დღეს.

1911 წ., 30 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

103. ქადაგება მართლმადიდებლობის სიმბოლოს შესახებ. ქადაგებს XVIII საუკუნის წმინდანზე, ბელგოროდის ეპისკოპოს იოსებზე.

1911 წ., 4 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

104. ქადაგება ღვთაებრივი ბუნების შეცნობის გზების შესახებ.

1911 წ., 8 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

105. ქადაგება ჯვართამაღლების დღესასწაულზე. უფლის მართლმსაჯულებისა და წყალობის შესახებ.

1911 წ., 14 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

106. ქადაგება ორი დიდი დღესასწაულის შესახებ: 1. ტიხვინიდან სტარაია-რუსას ღვთისმშობლის ხატის დაბრუნების 31 წლისთავი; 2. ამ მონასტერში მცხოვრებ ბერ-მონაზონთა წმინდა ნაწილთა ხსენების დღე.

1911 წ., 18 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

107. ქადაგება ზეციური მფარველი ანგელოზების შესახებ.

1911 წ., 1 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

108. ქადაგება ღვთის მიერ შექმნილი ხილული და უხილავი (ანგელოზებრივი) სამყაროსა და იმ ადამიანთა შესახებ, რომელნიც ამას უარყოფენ.

1911 წ., 2 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

109. ქადაგება ღვთის მიერ სამყაროსა და ადამიანის შექმნის შესახებ. უპირისპირდება და აკრიტიკებს მატერიალისტებსა და დარვინისტებს.

1911 წ., 16 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

110. ქადაგება სულისა და ხორცის არსებობის შესახებ ადამიანის ბუნებაში. უპირისპირდება მარქსისტებს.

1911 წ., 23 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2ფ.

111. ქადაგება ადამიანის არსებობის მიზნისა და დანიშნულების შესახებ.

1911 წ., 30 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2ფ.

112. საშობაო ქადაგება.

1911 წ., [25 დეკემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

113. საშობაო ქადაგება.

1911 წ., 25 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, თარიღი მიწერილია ფანქრით, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

114. ქადაგება იროდი მეფის მაგალითზე სადამდე შეიძლება დაეცეს ადამიანი მთვარობისმოყვარეობისა და ურწმუნობის ცოდვის გამო.

1911 წ., 26 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, თარიღი დაწერილია ფანქრით, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

115. ქადაგება სულიერი სიბრმავისათვის.

1911 წ., რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს შენიშვნები ნაწილი ფანქრით, აქვეა მინაწერი ამბროსი ხელაიას ხელით, ფანქრით ნაწერი: "საკუთარი", 2 ფ.

116. ქადაგება ზიარების მნიშვნელობის შესახებ.

1911 წ., რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “საკუთარი”, დაზიანებულია, 2 ფ.

117. ქადაგება ახალი წლის დღესასწაულზე თქმული.

1912 წ., 1 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

118. ქადაგება ნათლისღების კვირას თქმული.

მრევლს უქადაგებს ხშირად იკითხონ წმიდა წერილი და საკუთარი სინდისის ხმას მოუსმინონ.

1912 წ., 8 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

119. ქადაგება XII საუკუნის წმინდანის, ნოვეგოროდის არქიეპისკოპოსის მარტირის ხსენების დღეს.

1912 წ., 11 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

120. ქადაგება იმის შესახებ, რომ ჭეშმარიტ რწმენას თან უნდა ერთვოდეს სასოება და მოლოდინი მხსნელის მოსვლისა და ნეტარება მომავალი ცხოვრებისა.

პირი: გურიის ეპისკოპოსი.

1912 წ., 4 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

121. ქადაგება ბზობის დღესასწაულზე.

1912 წ., [18 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით, 2 ფ.

122. ქადაგება გარდამოსხნის დღეს.

მხსნელის გარდაცვალება არის საზღაური ჩვენი გადარჩენისა და აღდგომისა.

1912 წ., [23 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

123. საადღომო ქადაგება.

ორი უდიდესი დღესასწაულის – აღდგომისა და ხარების დამთხვევის შესახებ, რომელიც ას წელიწადში მხოლოდ ორჯერ ხდება.

1912 წ., [25 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს შენიშვნა ფანქრით, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

124. ქადაგება ბრწყინვალე შვიდეულის კვირაში თქმული, თუ როგორი ხასიათი უნდა ჰქონდეს ჩვენს სიხარულს ამ სადღესასწაულო დღეებში.

1912 წ., [25-31 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, სარესტავრაციო, 2 ფ.

125. ქადაგება თომას კვირაში თქმული.
ლოცვის არსისა და მნიშვნელობის შესახებ.

1912 წ., [1 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, სარესტავრაციო, 2 ფ.

126. ქადაგება მენელსაცხებლე დედათა ხსენების დღეს.

1912 წ., 8 აპრილი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

127. ქადაგება განრღვეულის კვირას.
მოწყალების თავმდაბლობით გაცემის შესახებ.

1912 წ., 15 აპრილი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

128. ქადაგება სტარაია-რუსას ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის სასწაულმოქმედი ხატის დღესასწაულზე.
მორჩილების შესახებ.

პირი: ინოკენტი.

1912 წ., 4 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ბოლოში აქვს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: „არ თქმულა, რადგან ინოკენტიმ თქვა“. დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

129. ქადაგება ამადლების დღესასწაულზე.

1912 წ., [4 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ახლავს ჩასწორებები ზოგან ფანქრით, დაზიანებულია, 2 ფ.

130. ქადაგება უფლის სიტყვის ძალის შესახებ.

1912 წ., [11 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

131. ქადაგება იესო ქრისტეს მიერ კაპერნაუმში ასისთავის ოჯახის წევრის განკურნების შესახებ.
წმინდა წერილის მიხედვით როგორი დამოკიდებულება უნდა ჰქონდეს უფროსს ქვეშევრდომისადმი.

1912 წ., [10 ივნისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

132. ნოვგოროდელი მემთვრალეების მიმართ.

1912 წ., 10 ივნისი, ნოვგოროდი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

133. ქადაგება იმის შესახებ, რომ ღვთისადმი მადლობის შეწირვა ყოველთვის უნდა გვახსოვდეს.

1912 წ., 17 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

134. ქადაგება იმის შესახებ, თუ რა პირობებში შეიძლება გახდეს ჩვენი რწმენა ჭეშმარიტი.

1912 წ., 23 ივნისი, კლონის მონასტერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

135. ქადაგება ლოცვისა და მარხვის აუცილებლობის შესახებ, როგორც საბრძოლო საშუალება ეშმაკისეულ მზაკვრობის წინააღმდეგ.

1912 წ., 22 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

136. ქადაგება ღვთის მცნებათა შესრულების აუცილებლობის შესახებ, რათა მოვიპოვოთ საუკუნო ცხოვრება.

1912 წ., [5 აგვისტო], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

137. ქადაგება ყოველდღიდა ღვთისმშობლის შობის დღესასწაულზე.

1912 წ., 8 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

138. ქადაგება დედის ლოცვის მნიშვნელობისათვის.

1912 წ., [9 სექტემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

139. ქადაგება სტარაია-რუსას ყოველდღიდა ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულზე.
იმის შესახებ, თუ რატომ გახდა სწორედ ღვთისმშობელი უფლის რჩეული.

1912 წ., 18 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაუმთავრებელი, 2 ფ.

140. ქადაგება ღვთის მიერ წყალობის მოღების შესახებ ჩვენი აღდგენისა და სსნისათვის.

1912 წ., [30 სექტემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

141. ქდაგება კვართის დღესასწაულზე.
ტაძარში ღოცვის მნიშვნელობის შესახებ.

1912 წ., 1 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
მინაწერი ფანქრით რუსულად: „сказано в воск. после Покрова“, 2 ფ.

142. ქდაგება სარწმუნოებაში ეჭვების შეტანის შესახებ, რომელიც ხშირად
გვახსენებს თავს.

1912 წ., [14 ოქტომბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია
ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

143. ქდაგება იმის შესახებ, თუ რატომ უშვებს ღმერთი ბოროტებას
დედამიწაზე.

1912 წ., [21 ოქტომბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია
ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, სარესტავრაციო, თარიღს ფანქრით
მინაწერიც ახლავს: „1915 წ.“

144. ქდაგება სულიერი და ხორციელი სიკვდილის შესახებ.

1912 წ., [28 ოქტომბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია
ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

145. ქდაგება მოყვასის თანაგრძნობისათვის (ლუკას სახარების 10. 25-37
განმარტება).

1912 წ., [4 ნოემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია
ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

146. ქდაგება ყოველთა წმიდათა ხსენების დღეს.

1912 წ., რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, მე-2 ფურცელი დაზიანებულია,
ახლავს შავი ვარიანტი დაწერილი სტარარუსის მონასტრის
ბლანკზე, აქვს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “საკ[უთარი]”.
სულ 4 ფ.

147. ქდაგება იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა გამოვხატოთ ჩვენი პატივისცემა
წმინდანთა მიმართ.

1912 წ., რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია
ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

148. ქდაგება დიდი მარხვის მეორე კვირას თქმული ადამიანის გონის, გულისა
და სულიერი ავადმყოფობის შესახებ.

1913 წ., [9 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს მინაწერი
ფანქრით: “ეს იმ დამ...”, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე,
დაზიანებულია, 2 ფ.

149. ქდაგება დიდი მარხვის მეოთხე კვირას თქმული ადამიანის გარეგანი და შინაგანი ბუნების ურთიერთმიმართების შესახებ.

1913 წ., [23 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

150. ქდაგება გარდამოსხნის დღეს თქმული.

1913წ., [12 აპრილი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, თავში აქვს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: „Пред плащани 1913г“, 1 ფ.

151. კრისტე აღდგა!

ქდაგება ადამიანის სულისა და ბუნების განახლების საიდუმლოს შესახებ.

1913 წ., 4 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ახლავს შენიშვნები ფანქრით, 2 ფ. დაზიანებულია, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “ჩემი”, 2 ფ.

152. ქდაგება ბრმის კვირას თქმული.

სულიერი სიბრძავისგან გათავისუფლების შესახებ.

1913 წ., [12 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ბოლო გვერდზე ფანქრით ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელით დაწერილი ქდაგების ფრაგმენტი, 2 ფ.

153. ქდაგება ღვთისმოსაობის შესახებ.

1913 წ., 16 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “ჩემი”, დაზიანებულია, 2 ფ.

154. ქდაგება ამაღლების დღესასწაულზე.

1913 წ., [23 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

155. ქდაგება სულთმოფენობის დღესასწაულზე.

1913 წ., [26 მაისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

156. კოსინის მონასტრის წევრთა მონაზვნად აღკვეცის დღეს.

1913 წ., 28 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

157. ქდაგება წმ. ვარლამ ხუტინელის ხსენების დღეს.

1913 წ., 14 ივნისი, რუსეთი, კოსინის მონასტერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე,

დაზიანებულია, 2 ფ.

158. ქადაგება იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა დავუბრუნოთ რწმენა თანამედროვე საზოგადოებასა და მომავალ თაობას.

1913 წ., [4 აგვისტო], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

159. ქადაგება ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელის მიძინების დღესასწაულზე.

1913 წ., 15 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, სარესტავრაციო, 2 ფ.

160. ქადაგება სტარაია-რუსას ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელის სასწაულთმოქმედი ხატის ტიხვინიდან დაბრუნების 25 წლისთავის აღსანიშნავად.

1913 წ., 18 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ორი ქადაგება მცირე ვარიანტული სხვაობებით, ერთ-ერთს ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: "ჩემი", სულ 4 ფ.

161. ქადაგება ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების დღესასწაულზე. ღვთისათვის მიცემული აღთქმის შესრულების აუცილებლობისა და ბავშვების ქრისტიანულად აღზრდის შესახებ.

1913 წ., 21 ნოემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

162. საშობაო ქადაგება.

ახალშობილი ქრისტეს თაყვანისსაცემად ქრისტიანებს ძღვნად მოაქვთ გული და წმინდა სიყვარული.

1913 წ., 25 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

163. ქადაგება წმინდანთა მიმართ პატივისცემის შესახებ.

1913 წ., რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

164. ქადაგება მეზვერესა და ფარისეველზე. თავმდაბლობისა და სინანულის შესახებ.

1914 წ., [10 თებერვალი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

165. ქადაგება მარხვის აუცილებლობის შესახებ.

1914 წ., 10 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსის მინაწერი ფანქრით: "უკანასკნელად წარმოითქვა 1914წ. 16 თებერვალს, ჩემი", დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

166. ქადაგება განდრეულის კვირას.
მოთმინების შესახებ.

1914 წ., [16 მარტი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი დაუმთავრებელი,
დაზიანებულია, 2 ფ.

167. ქადაგება ღვთის მიმართ მტკიცე სასოების წყალობით ამქვეყნიური
სიძნელეების დაძლევისათვის.

1914 წ., [8 ივნისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი,
დაუმთავრებელი, 2 ფ.

168. რუსეთის მიერ გერმანიასთან საომარი მოქმედების დაწყების მანიფესტის
თაობაზე.

1914 წ., 23 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

169. ქალაქ პორკში მონასტრის კუროხევის შესახებ.

ტოპონიმი: პორკი.

1914 წ., 15 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

170. ვილმასტანსკის პოლკის რაზმის მიმართ.

1914 წ., 25 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

171. ქადაგება ფერისცვალების დღესასწაულზე.

1914წ., [6 აგვისტო], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი,
დაუმთავრებელი, 1 ფ.

172. ქადაგება ღვთის წყალობისა და დალოცვისათვის.

1914 წ., [10 აგვისტო], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს
მინაწერი ფანქრით: "ამაშია ფერმერზე", 2 ფ.

173. ქადაგება ჯვართაყვანისცემის კვირას წარმოთქმული.

1914 წ., 14 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი,
დაუმთავრებელი, დაწერილია 1 ფურცელზე, სულ 2 ფ.

174. ქადაგება ჯვართამაღლების კვირას თქმული.

მიმდინარე ომი აუცილებელია ადამიანთა კეთილდღეობისათვის, სულიერი
უძლეობების დასაძლევად.

1914 წ., [14 სექტემბერი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი,
დაუმთავრებელი, სარესტავრაციო, 2 ფ.

175. ქადაგება ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის მფარველობისა და მოწყალების
შესახებ.

1914 წ., 18 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

176. სპასო-პრეობრაჟენსკის მონასტერში ღაზარეთის გახსნის შესახებ.

1914 წ., 13 ოქტომბერი, რუსეთი, ნოვგოროდის ეპარქია, ქ. სტარაია-რუსა, ავტოგრაფი, დაწერილია სპასო პრეობრაჟენსკის მონასტრის ოფიციალურ ბლანკზე, 2 ფ.

177. ქადაგება წმინდა ნაწილთა გამობრძანების დღეს.

1914 წ., რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, სარესტავრაციო, 2 ფ.

178. მისასაღმებელი სიტყვა მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის სტუმრობისას ნოვგოროდის ტაძარში.

[1914 წ.], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

179. ჭეშმარიტი ბედნიერების შესახებ, თქმული ახალი წლის დღეს.

1915 წ., 1 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი", დაუმთავრებელია, 4 ფ.

180. სიტყვა პერემიშლას აღებასთან დაკავშირებით.

1915 წ., 15 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

181. ქადაგება ყაზანის ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულზე თქმული.

1915 წ., 8 ივლისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

182. ქადაგება სადაც მოცემულია სახარებისეული იგავის განმარტება ხელმწიფის შვილის ქორწილზე. ჩამოწერილია თეზისებად.

1915 წ., 15 აგვისტო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

183. სიტყვა I მსოფლიო ომის დროს დევნილ ბავშვებისათვის საერთო საცხოვრებლის გახსნის დღეს თქმული.

1915 წ., 8 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

184. ქადაგება ჯვართამაღლების დღესასწაულზე თქმული.

1915 წ., 14 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, ჩამოწერილია თეზისებად, დაზიანებული. ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ამას გვიკითხავს ჩვენ ჩვენი სარწმუნოება, ამისათვის აღიმართა ჯვარი." 1 ფ.

185. სიტყვა არქიეპისკოპოს არსენის მონასტერში სტუმრობისას.

1915 წ., 20 ნოემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

186. ქადაგება ქრისტესშობის დღესასწაულის წინა კვირას თქმული.
ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველთა მაგალითზე უფრო მეტად გამოვიჩინოთ
სარწმუნოება ჩვენი მხსნელის მიმართ.

1915 წ., 20 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი,
ახლავს შავი ვარიანტი, 4 ფ.*

187. ქადაგება ნინობის დღესასწაულზე.
მრავალჭირნახული საქართველოს ეკლესიის შესახებ.

1917 წ., 14 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი,
სარესტავრაციო, 2 ფ.

188. სიტყვა თავისუფლების გამოცხადების თაობაზე, თქმული რევოლუციისათვის
დაღუპულ მებრძოლთა მოსახსენიებელ პანაშვიდზე.

1917 წ., 17 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, სარესტავრაციო,
აქვს მინაწერები ცისფერი მელნით და ფანქრით, 2 ფ.

189. ქადაგება წარმოთქმული დიდი მარხვის პირველ შაბათს.

1918 წ., [8 მარტი], ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას
მინაწერი ფანქრით: „აქ ის, რაც 48 გვერდზეა“, ბოლონაკლული,
დაზიანებულია, 1 ფ.

190. სიტყვა წარმოთქმული თედო სახოკიას მეუღლის ცხედართან.

1918 წ., 22 მარტი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

191. ქადაგება ამაღლების დღესასწაულზე.

ქადაგებაში განმარტავს, თუ რა ცვლილებები მოიტანა ქრისტიანობამ
„ქვეყნიერობის“ ცხოვრებაში და რატომ არის 26 მაისი დიდი დღესასწაული
ქართველთათვის.

1918 წ., [31 მაისი], ავტოგრაფი, 4 ფ.

192. ქადაგება სულთმოფენობის დღესასწაულზე.

გამოთქვამს სურვილს, რომ საქართველოს განთავისუფლების დღე აღინიშნოს
როგორც სარწმუნოებრივ-ნაციონალური დღესასწაული.

1918 წ., [11 ივნისი], აგვისტო, 4 ფ.

193. სიტყვა, წარმოთქმული კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II-ის ცხედართან.

* ამბროსი ხელაიას წერილი მამა ანტონის მიმართ.

გულნატკენი წერს იმ ადამიანთა შესახებ, რომელნიც იმ დრომდე არიან პატრიოტები, სანამ
მატერიალურად უზრუნველყოფილად გრძნობენ თავს. 1915 წ., 6 აპრილი, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი,
გახეული, 1 ფ.

პირი: მღვდელმთავრები – გაბრიელ და ალექსანდრე.
1918 წ., [26 ივნისი], ავტოგრაფი, შავი, ფანქრით ნაწერი, 2 ფ.

194. სიტყვა სოხუმის ქართული საზოგადოების მიმართ.
ახლად აღდგენილი დამოუკიდებელი ქართული ეკლესიის აღმშენებლობის
საქმეში საზოგადოებას აქტიური მოქმედებისკენ მოუწოდებს.

1918 წ., 1 სექტემბერი, სოხუმი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი,
ახლავს მინაწერი ფანქრით, დაზიანებულია, 4 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი,
2006 თბ., გვ. 203-209.

195. სიტყვა მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მწყემსმთავრის [ლენინდეს]
მოღვაწეობის 30 წლის აღსანიშნავად.

1918 წ., 5 სექტემბერი, თბილისი, სიონის ტაძარი, ავტოგრაფი, შავი,
ახლავს მინაწერი: “1918 წ. სიონში”. დაზიანებულია, 2 ფ.

196. სიტყვა ქუთათელ მიტროპოლიტ ანტონის (ერისკაცობაში – ალექსი ლუკას
ძე გიორგაძე) გარდაცვალების შესახებ.

პირი: მიტროპოლიტი ღორითეოზი, გაბრიელი.
1918 წ., 6 სექტემბერი, ქუთაისი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

197. „კვირიაკე 24-ე“.
დიდი მწუხარების უამს შვების მიცემის შესახებ.

1918 წ., 25 ნოემბერი, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

198. ქადაგება წარმოთქმული სულთმოფენობიდან „25-ე კვირიაკეს“.
ამბროსი ხელაია ღვთისა და მამულის წინაშე ადამიანის მოვალეობასა და
სომეხ-ქართველთა ომზე საუბრობს.

1918., [3 დეკემბერი], თბილისი, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი
ხელაიას მინაწერი: „არ თქმულა“, 2 ფ.

199. სიტყვა მოყვასის სიყვარულის შესახებ.

1918 წ., [3 დეკემბერი], ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

200. სიტყვა თქმული I მსოფლიო ომში დაღუპულ ჯარისკაცთა ხსოვნისადმი
მიძღვნილი ძეგლის გახსნის დღეს.

[1918 წ.], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია
ჭვირნიშნის ქალაქზე, 2 ფ.

201. სიტყვა კათოლიკოს-პატრიარქის კირიონ II-ის დაღუპვიდან ნახევარ
წლისთავზე.

1919 წ., [26 იანვარი], ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

202. ქადაგება წარმოთქმული მირქმის დღესასწაულზე.
ამბროსი ხელაია შეწუხებულია სკოლებში საღვთო სჯულის სწავლების
აკრძალვის გამო.

1919 წ., 2 თებერვალი, ფოთი, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

203. ქადაგება უძღვებ შვილზე.

1919 წ., [3 თებერვალი], ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

204. სიტყვა თქმული დეკანოზ ალექსანდრე სიმონიშვილის დაკრძალვის დღეს.

1919 წ., 9 თებერვალი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

205. დიდი მარხვის მომზადებისათვის.

1919 წ., [10 თებერვალი], ავტოგრაფი, 1 ფ.

206. სიტყვა ლეონიდეს კათოლიკოს-პატრიარქად არჩევის დღეს.

1919 წ., 11 თებერვალი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

207. ქადაგება დიდი მარხვის პირველ ოთხშაბათს თქმული.
სადმართო წერილის მნიშვნელობისათვის.

1919 წ., [20 თებერვალი], ავტოგრაფი, 2 ფ.

208. ქადაგება სასწაულის მნიშვნელობისათვის.

[1919 წ., 21 თებერვალი], ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

209. სიტყვა ლეონიდეს კათოლიკოს-პატრიარქად კურთხევის დღეს.
მღვდელმთავარი ამბროსი საკუთარ სამწყსოსთან (ოდიშ-სამეგრელო, გურია და
აფხაზეთ-სამურზაყანო) ერთად ლეონიდეს კათოლიკოს-პატრიარქად კურთხევას
ულოცავს.

1919 წ., 23 თებერვალი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

210. ქადაგება მართლმადიდებლობის ზეიმის დღესასწაულზე თქმული.

1919 წ., [24 თებერვალი], ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას
შენიშვნები, ერთგან ფანქრით, დაზიანებულია, 2 ფ.

211. ქადაგება ყოველი ადამიანის ჯვარის შესახებ.

1919 წ., [8 მარტი], ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

212. სიტყვა ქალბატონ ლოლუას დასაფლავებაზე.
სიტყვაში ამბროსი ხელაია აღნიშნავს, რომ ჭყონდიდის ეპარქიაში, დიდი ხნის
შემდეგ, ეს არის პირველი შემთხვევა მიცვალებულის ტაძარში დასვენებისა.

1919 წ., 12 მარტი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

213. ქადაგება ახალი აღთქმის ერთ-ერთი იგავის სწეულის განკურნების განმარტებისა და საქართველოში შავი სახადის არსებობის შესახებ.

1919 წ., [17 მარტი], თბილისი, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: “არ თქმულა”, 2 ფ.

214. ქადაგება თავმოყვარეობის შესახებ.

საქართველოს მთავრობის წრეებში გამეფებული დაუნდობლობა-ამპარტავენობისა და ზნეობრივი კულტურის დაცემის ბრალია.

1919 წ., [24 მარტი], ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

215. ქადაგება ხარების დღესასწაულზე.

საჭიროა, რომ როგორც ერმა არ დავივიწყოთ, არ უარვეყოთ საუკეთესო საუნჯე სულისა: ჭეშმარიტება, სამართლიანობა, სიკეთე.

1919 წ., [26 მარტი], ავტოგრაფი, 2 ფ.

216. ქადაგება ბაიობის (ბზობის) დღესასწაულზე.

1919 წ., [31 მარტი], ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

217. ქადაგება წარმოთქმული დიდ ხუთშაბათს, ფეხთბანვის დღესასწაულზე.

1919 წ., [4 აპრილი], ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

218. ქადაგება წარმოთქმული ბრწყინვალე შვიდეულის ორშაბათს. ზომიერებისათვის ნაყროვანებასა და მემთვრალეობაში.

1919 წ., [8 აპრილი], ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

219. ქადაგება აღდგომის დღესასწაულის სიხარულის შესახებ.

1919 წ., [9 აპრილი], ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

220. ქადაგება სამარიტელის კვირას სათქმელი.

1919 წ., [5 მაისი], ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “არ თქმულა”, 2 ფ.

221. ქადაგება ამაღლების დღესასწაულზე.

1919 წ., [17 მაისი], ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

222. ქადაგება სარწმუნოების მნიშვნელობისთვის.

1919 წ., [5 ოქტომბერი], სოხუმი, ავტოგრაფი, ოფიციალურ ბლანკზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 255-258.

223. სიტყვა კათოლიკოს-პატრიარქის ლეონიდეს სოხუმში ჩასვლასთან დაკავშირებით წარმოთქმული.

1919 წ., 10 ოქტომბერი, სოხუმი, ავტოგრაფი, შავი, თარიღი დაწერილია ფანქრით, 2 ფ.

224. სიტყვა თქმული უცნობი მონაზვნის თეკლათის მონასტრის იღუმენიად კურთხევის დღეს.

1919 წ., 17 ოქტომბერი, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭყონდიდის ეპარქიის ოფიციალურ ბლანკზე, 2 ფ.

225. ქადაგება ურწმუნეობის დაძლევისათვის.

1919 წ., [9 ნოემბერი], ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 276-279.

226. სიტყვა თქმული საქართველოს სახალხო გვარდიის არსებობის ორი წლისთავზე.

პირი: მიტროპოლიტი დომენტი.
1919 წ., 12 დეკემბერი, ავტოგრაფი, ახლავს წარწერა რუსულ ენაზე, შავი მელნით: „როსტომს ჰყავდა შვილები“... დაზიანებულია, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, „წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი“, 2006., გვ. 283-287.

227. სიტყვა ქართველთა და აფხაზთა ურთიერთობისათვის.

1919 წ., ოჩამჩირე, ავტოგრაფი, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 269-272.

228. ქადაგება წმიდა გიორგის კულტის შესახებ წარმოთქმული სუჯუნის წმ. გიორგის ხატის დღესასწაულზე.

1919 წ., ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.

229. ქადაგება ზიარების მნიშვნელობისათვის.

1919 წ., ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 1 ფ.

230. სიტყვა გიორგი შერვაშიძის ხსოვნისადმი.

სიტყვაში ამბროსი ხელაია ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობას ეხება.

პირი: გაბრიელ ეპისკოპოსი (ქიქოძე), ეპ. კირიონი (საძაგლიშვილი).
[1919 წ.], ავტოგრაფი, შავი, მოხეული აქვს კუთხეები, 4 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, „წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი“, 2006., გვ. 209-216.

231. „მადლი უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესი თქუენ ყოველთა თანა“. ქადაგებაში ეხება საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის საკითხს.

[1919-1920 წწ.], 12 მარტი, ოჩამჩირე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: „არ თქმულა“, დაზიანებულია, 2 ფ.

232. სიტყვა დიმიტრი სალოხინის წესის აგების წინ.

ტოპონიმი: სოხუმი.

1920 წ., 13 თებერვალი, სოხუმი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, მიწერილია ფანქრით, 2 ფ.

233. თავისუფლების შესახებ.

1920 წ., 28 თებერვალი, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭყონდიდის ეპარქიის ოფიციალურ ბლანკზე, 2 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 297-300.

234. სიტყვა თქმული აღ. გრიგოლიას შვილის ვახტანგის ცხედართან.

1920 წ., 31 მარტი, ავტოგრაფი, დაუსრულებელი, ახლავს შენიშვნა: („იხ. დეკ. სიმონოვის ცხედარზე თქმული“), 2 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, „წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი“, 2006 თბ., გვ. 301-304.

235. სიტყვა წარმოთქმული საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს.

1920 წ., 26 მაისი, ავტოგრაფი, დაზიანებულია 1-ლი ფურცელი, 2 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 304-307.

236. ფრაგმენტი სიტყვიდან სომეხ-ქართველთა ომის შესახებ.

აქვე არის პოლემიკური წერილის ნაწყვეტი, მიმართული ეპისკოპოს ანდრიას შრომისადმი.

1920 წ., ქართულ და რუსულ ენებზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ოფიციალურ ბლანკზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

237. სიტყვა სოხუმის რაზმის დაარსებიდან სამი წლის თავზე.

1921 წ., 1 იანვარი, ავტოგრაფი, ჩამოწერილია თეზისებად, 1 ფ.

დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006., გვ. 310-312.

238. სიტყვა წარმოთქმული საჩინო იოსელიანის ცხედართან.

1921 წ., 22 თებერვალი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, „წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი“, 2006., გვ. 314-317.

239. სიტყვა წარმოთქმული პაპავას ხსოვნის წლისთავზე.

[1921 წ.], 21 ივლისი, ქაშუეთის ტაძარი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

240. ქადაგება ღვთისმშობლის შობის დღესასწაულზე.

1921 წ., 8 სექტემბერი, თბილისი, დიდუბის ეკლესია, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

241. სიტყვა წარმოთქმული კათალიკოს-პატრიარქად კურთხევის დღეს.

1921 წ., 1 ოქტომბერი, მცხეთა, სვეტიცხოვლის ტაძარი, ავტოგრაფი, სხვადასხვა მეღნით ნაწერი, 4 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 322-331.

242. სიტყვა წარმოთქმული იოანეს ცხუმ-აფხაზეთის ეპისკოპოსად კურთხევის დღეს.

1921 წ., 2 ოქტომბერი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

243. სიტყვა წარმოთქმული პ. ჭიჭინაძის ცხედრის წესის აგების დღეს.

1921 წ., 9 ოქტომბერი, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, ძნელად იკითხება, 1 ფ.

244. სიტყვა თქმული დეკანოზ გ. გიორგაძის ცხედრის წესის აგებაზე.

1921 წ., 29 ოქტომბერი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

245. ქადაგება ქრისტიანული მოძღვრების სიდიადის შესახებ.

1921 წ., 30 ოქტომბერი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

246. ქადაგება გიორგობის დღესასწაულზე.

1921 წ., 10 ნოემბერი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

247. ქადაგება ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების დღესასწაულზე.

1921 წ., [22 ნოემბერი], ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: „არ თქმულა“, 2 ფ.

248. ქადაგება ბარბარობის დღესასწაულზე.

1921 წ., 4 დეკემბერი, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი

ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “არ თქმულა”, დაზიანებულია, 2 ფ.

249. ქადაგება ნიკოლოზობის დღესასწაულზე.

1921 წ., 6 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2ფ.

250. საშობაო ქადაგება.

1921 წ., 25 დეკემბერი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

251. სიტყვა წარმოთქმული კათოლიკოს-პატრიარქ ლეონიდეს გარდაცვალების ნახევარი წლისთავზე.

1922 წ., 10 იანვარი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

252. ქადაგება მეზვერისა და ფარისევლის კვირას.
სად უნდა ვეძიოთ ბედნიერება.

1922 წ., [31 ივნისი], რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

253. სიტყვა თქმული პეტრე გრუზინსკის წესის აგების წინ.

1922 წ., 9 თებერვალი, ქაშუეთის ტაძარი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

254. სიტყვა თქმული ახალციხე-ახალქალაქის ეპარქიის,
მაღალყოვლადუსამღვდელოესი ქრისტეფორეს მიტროპოლიტად კურთხევის დღეს.

[1922 წ., 18 მარტი], ავტოგრაფი, 2 ფ.

255. ქადაგება მართლმადიდებლობის ზეიმის დღესასწაულზე.

1922 წ., [20 მარტი], თბილისი, სიონის ტაძარი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

256. სიტყვა თქმული ნიკიფორე მამინაშვილის ცხედართან თქმული.

1922 წ., 28 მარტი, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, 2 ფ.

257. სიტყვა სამღვდელო სკოლაში კურსების გახსნისათვის.

1922 წ., 27 აპრილი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

258. ქადაგება თამარ მეფის ხსენების დღეს.

1922 წ., 1 მაისი, ავტოგრაფი, დაუსრულებელია, დაწერილია
ჭვირნიშნის ქადაგებზე, 2 ფ.

259. ქადაგება განრღვეულის კვირას თქმული.

1922 წ., თბილისი, მოციქულთა პეტრესა და პავლეს სახელობის
ეკლესია, ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელი, 2 ფ.

260. სიტყვა წარმოთქმული პროფ. ს. ავალიანის ცხედართან.
1922 წ., 13 ივლისი, ავტოგრაფი, სიტყვის ბოლოს განსვენებულის შესახებ თეზისებად არის ჩამოწერილი, 2 ფ.
261. ქადაგება წმინდა წერილის მნიშვნელობისათვის.
1922 წ., [24 ივლისი], ავტოგრაფი, სათაურში აქვს მინაწერი: „მარინე“, 2 ფ.
262. ქადაგება ღვთისმშობლის მიძინების დღესასწაულზე.
1922წ., [15 აგვისტო], ავტოგრაფი, 2 ფ.
263. ქადაგება ანჩისხატის დღესასწაულზე.
1922 წ., 16 აგვისტო, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელია, 2 ფ.
264. სიტყვა თქმული ილია ჭავჭავაძის სულის მოსახსენიებელ პანაშვიდზე.
1922 წ., 30 აგვისტო, მამადავითი, მთაწმინდის პანთეონი, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 2 ფ.
265. ქადაგება ზეციური სასუფევლისათვის ადამიანის მომზადების შესახებ.
1922 წ., [4 სექტემბერი], ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: „დღეს იხსენიება მოსე შავი, ავაზაკი, შუშანიკა“. დაზიანებულია, 2 ფ.
266. ქადაგება სვეტიცხოვლის დღესასწაულზე.
აღწერს სვეტიცხოვლის იმჟამინდელ მდგომარეობას და საუბრობს ქართული ტაძრების მნიშვნელობაზე.
1922 წ., 1 ოქტომბერი, მცხეთა, ავტოგრაფი, 2 ფ.
267. ქადაგება მწუხარებისა და ნუგეშისათვის.
1922 წ., [16 ოქტომბერი], ავტოგრაფი, ბოლოში ჩამოწერილია თეზისებად, 2 ფ.
268. ქადაგება გიორგობის დღესასწაულზე.
ქრისტიანულ მოძღვრებასა და „მოწინააღმდეგე ბანაკის“ (კომუნისტების) იდეოლოგიას ერთმანეთთან ადარებს.
1922 წ., 10 ნოემბერი, ქაშუეთი, ავტოგრაფი, 2 ფ.
269. სიტყვა თქმული დიმიტრი ყიფიანის სულის მოსახსენიებელ პანაშვიდზე.
1922 წ., 12 ნოემბერი, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.
270. სიტყვა ციხიდან გამოსვლის შემდეგ.

პირი: კათოლიკოს-პატრიარქები – კირიონი და ლეონიდე.

[1924-1925 წ.წ.], ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელია, დაზიანებულია, 2ფ.

271. ქადაგება სწავლება მართლმადიდებლობის ზეიმის დღესასწაულის შესახებ. მართლმადიდებლობის გამარჯვება სხვა ერებსზე, მათ შორის, ხატმებრძოლობაზე. ეხება აფხაზეთში მცხოვრებ მაჰმადიანი აფხაზების საკითხსაც.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს შავი პირი, 52 ფ.

272. ქადაგების ფრაგმენტი.

მსოფლიო ეკლესიის მთლიანობისა და საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის აღდგენის მიზეზთა შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.

273. ქადაგება ღვთის განგებულების და 10 მცნების შესახებ.

პირი: დ. ვ. ფილოსოფოვა (ჟურნალისტი).

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 16 ფ. 32 გვ.

274. ქადაგება ქადაგება რწმენის მნიშვნელობისათვის.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

275. ქადაგება ლოცვის მნიშვნელობისა და ძალის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს შენიშვნები ფანქრით, დაზიანებულია, 2 ფ.

276. ქადაგება ღვთის განგებულების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

277. ქადაგება ღვთის განგებულების გზების ძიებისა და სწორად შემეცნებისათვის.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ფანქრით მინაწერი: „Жизнь Климента Римского“, 2 ფ.

278. ქადაგება ღვთის მიერ კაცობრიობის მომზადების თაობაზე მსხნელთან შესახვედრად.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიაშნიან ქაღალდზე, 2ფ.

279. ქადაგება ეკლესიური სწავლების, როგორც ჭეშმარიტი გზის მაჩვენებლის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია 3 ფურცელზე, მე-4 ფურცელი დაზიანებულია, დაუმთავრებელია, სულ 4 ფ.

280. ქადაგება ქრისტიანობის მნიშვნელობისა და ღვთის სიტყვის ცხოველმყოფელი გავლენის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, თარიღი მიწერილი აქვს ფანქრით, დაზიანებულია, 2 ფ.

281. ქადაგება ბოროტების სიკეთით დაამარცხების შესახებ. მოყვასისადმი მიტევების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

282. ქადაგება მოყვასის მიმართ თანადგომისა და დახმარებისათვის.

უთარილო, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, დაზიანებული, 2 ფ.

283. ქადაგება ქრისტიანობის ერთ-ერთი მცნების – მტრის მიმართ სიყვარულისათვის.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი", დაზიანებულია, 2 ფ.

284. ქადაგება მორჩილების მნიშვნელობისათვის ბერ-მონაზონთა ცხოვრებაში.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 1 ფ.

285. ქადაგება სათნოებისთვის.

უთარილო, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

286. ქადაგება ღვთის მიმართ სასოების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

287. ქადაგება ქრისტიანული სასოების ერთი თვისების შესახებ.

უთარილო, 11 მარტი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, სარესტავრაციო, 2 ფ.

288. ქადაგება ადამიანის სულიერი მდგომარეობის, რწმენის, მორჩილებისა და სიყვარულის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

289. ქადაგება მრავალგვარი სიყვარულის შესახებ.

გორში მომხდარი მიწისძვრისა და დაზარალებულთა დახმარების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

290. ქადაგება ბოროტებისა და ამპარტავნობის წინააღმდეგ.

უთარილო, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, სათაურის ზემოთ აქვს მინაწერი ფანქრით: "კაპანაძე", 1 ფ.

291. ქადაგება ადამიანთა შორის ბოროტების არსებობის მიზეზთა შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ჭვირნიან შნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

292. ქადაგება იმ ადამიანთა შესახებ, რომელნიც იესო ქრისტეს ღვთაებრიობას უარყოფენ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

293. ქადაგება სნეულებისა და სიკვდილის გამომწვევ მიზეზთა შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2ფ.

294. ქადაგება ამქვეყნიური ამოების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, თავნაკლული, ჭვირნიან ქაღალდზე, მე-2 ფურცელის ნაწილი მოხეულია, 2 ფ.

295. ქადაგება სოციალური თანასწორობის მისაღწევად საზოგადოების ზნეობრივად გარდაქმნა არის საჭირო, სიმდიდრეზე სწორი შეხედულება უნდა ვიქონიოთ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი სხვა მედნით: "ჩემი", 2 ფ.

296. ქადაგება უცნობი პირის ლ.-ს ბერად კურთხევისა და მონასტრული ცხოვრების მოვალეობების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს მინაწერი ფანქრით: "К. подч. № 20", 2 ფ.

297. ქადაგება მარხვისათვის.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ჭვირნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

298. ქადაგება 136.1 ფსალმუნის შესახებ, რომელიც დიდი მარხვის წინ 3 კვირის განმავლობაში იგალობება ტაძრებში.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭვირნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

299. როგორ უნდა მოემზადოს ადამიანი დიდი მარხვისათვის.

1904 წ., 8 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი,

დაზიანებულია, 2 ფ.

300. ქადაგება მიტევების კვირას თქმული.

უთარილო, 5 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: "ჩემი", 2 ფ.

301. ქადაგება მეზვერისა და ფარისევლის კვირას.

მოყვასის მიმართ სიყვარულის, მიტევებისა და დახმარების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: "ჩემი", 2 ფ.

302. ქადაგება, სადაც მოცემულია განმარტება იგავისა უგნურ მდიდარზე.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: "ჩემი", 2 ფ.

303. ქადაგება სადაც მოცემულია განმარტება იგავისა მთესველის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: "ჩემი.", 2 ფ.

304. ქადაგება სულთმოფენობის დღესასწაულზე.

განმარტება იგავისა იფქლისა და ღვარძლის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია სპასო-პრეობრაჟენსკის მონასტრის ოფიციალურ ბლანკზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

305. ქადაგება ბრმის კვირას თქმული.

ღირსი ეფროსინეს ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ.

ტოპონიმი: ქ. პოლოცკი.
უთარილო, 23 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "საკუთარი", 2 ფ.

306. ქადაგება მენელსაცხებლუ დედათა უშიშრობის შესახებ, რომელნიც იესო ქრისტეს ცხედრის შესამურავად მივიდნენ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი: "ჩემი", სარესტავრაციო, 2 ფ.

307. ქადაგების გეგმა. ცოდვილთა შესახებ, რომელნიც ტაძრისკენ მიმავალ გზას ამცდარან.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

308. წირვის შემდეგ უცნობი საზოგადო მოღვაწის პანაშვიდზე წარმოსათქმელი ქადაგების გეგმა.

უთარილო, ავტოგრაფი, შავი, ფურცლის მეორე მხარეს რუსულ ენაზე ჩამოწერილია საქართველოს 5 ოლქის გეოგრაფიული დასახელებები, შავი, 1 ფ.

309. ქადაგება მირქმის დღესასწაულზე.
მართალი სიმეონისა და საშიენლი სამსჯავროს შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

310. ქადაგება სტარაია-რუსას ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულზე.

უთარილო, რუსეთი, სტარაია-რუსა, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი წითელი ფანქრით: „საკ.[უთარი]“, 2 ფ.

311. ქადაგება მირქმის დღესასწაულზე.
მუდამ გვწამდეს, რომ ღმერთი ჩვენშია და მაშინ სიხარულითა და დამშვიდებული სულით შევხედებით გარდაცვალებას.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, დაზიანებულია, 2 ფ.

312. ქადაგება ნიკოლოზობის დღესასწაულზე.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, სარესტავრაციო, 2 ფ.

313. ქადაგება ღირსი ეფრემის ხსენების დღეს.

უთარილო, 16 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, სარესტავრაციო, 2 ფ.

314. ქადაგება ჯვართამაღლების დღესასწაულზე.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, ჩამოწერილია თეზისებად, 2 ფ.

315. ქადაგება წმ. კოზმას და დამიანეს ხსენების დღეს..

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, სარესტავრაციო, 2 ფ.

316. ქადაგება წმ. ოლიმპიადას (იოანე ოქროპირის თანამედროვეს) ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ (IV ს.)

უთარილო, 25 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

317. ქადაგება ღვთისმშობლის ტაძრად მიყვანების დღესასწაულზე.

მოზარდი თაობის აღზრდისა და განათლების შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 4 ფ.

318. სიტყვა სოხუმის ეპარქიის მოწყობისა და მართვის შესახებ.

პირი: პროტ. გ. გოლუბცევი, კათოლიკოს-პატრიარქი ლეონიდე. უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაწერილია სოხუმის ეპარქიის ოფიციალურ ბლანკზე, დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა აღმსრებელი ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ.258-262, 2 ფ.

319. სიტყვა, თქმული დანიელ ჭონქაძის, ლავრენტი არდაზიანის და რჩეულიშვილის სულის მოსახსენიებელ პანაშვიდზე.

უთარილო, 11 ივნისი, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, 2 ფ.

320. ქადაგება ადამიანის სულიერი მოთხოვნებისთვის. ამბროსი ხელაია თანამედროვე საქართველოს შესახებ საუბრობს.

უთარილო, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, 4 ფ.

321. სიტყვა მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის მიმართ თქმული საქართველოს ეკლესიის ისტორიის შესახებ.

პირი: პიტირიმი (პეტერბურგის მიტროპოლიტი, საქართველოს ეგზარქოსი).

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელია, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: „არ იყო თქმული, რადგან მე არ მოვსულვარ პლატონთან დელეგატებთან ერთად“, 4 ფ.

322. სიტყვა, თქმული შორეულ ჩრდილოეთში მცხოვრებ ქართველთა წინაშე. საუბრობს საქართველოს ეკლესიის ისტორიისა და ავტოკეფალიის აღდგენის აუცილებლობის შესახებ.

პირი: პიტირიმი (პეტერბურგის მიტროპოლიტი, საქართველოს ეგზარქოსი).

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, სარესტავრაციო, 4 ფ.

323. მისასაღმებელი სიტყვა მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის სტუმრობისას სტარაია-რუსას მონასტერში.

მონასტრის ცხოვრებისა და საქმიანობის შესახებ.

უთარილო, ნოვგოროდის ეპარქია, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს 4 ასლი, შავი, დაზიანებულია, ერთი ასლი დაწერილია ჭვირნიშნიან ქაღალდზე, 8 ფ.

324. მისასაღმებელი სიტყვა მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის მიმართ მონასტერში სტუმრობისას.

უთარილო, ნოვგოროდის ეპარქია, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

325. მისასაღმებელი სიტყვა მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის მიმართ მაკარევის მონასტერში სტუმრობისას.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებულია, ახლავს მინაწერები ფანქრით, 2 ფ.

326. სიტყვა წარმოთქმული სპასო-პრეობრაჟენსკის მონასტრის ლაზარეთში ლოცვის წინ, დაჭრილ მეომართა მიღების დღეს.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

327. სიტყვა თქმული სასწავლებლის მოძღვრის დაკრძალვის დღეს.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭვირნიშნიან ქალაღზე, სარესტავრაციო, 2 ფ.

328. სიტყვა თქმული ვინმე ელენეს დაკრძალვის დღეს.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.

329. მისასაღმებელი სიტყვა დედა სერაფიმას მიმართ, რომელმაც 20 წელი წმიდად იღვაწა მონასტერში.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაზიანებულია, 2 ფ.

330. სიტყვა წარმოთქმული უცნობი პირის 80 წლის იუბილეზე.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 1 ფ.

331. სიტყვა წარმოთქმული უცნობი პირის დაკრძალვის დღეს. უცაბელი სიკვდილის შესახებ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, ახლავს ამბროსი ხელაიას მინაწერი ფანქრით: “ჩემი”, 2 ფ.

332. ქველმოქმედების შესახებ.

მრევლს სთხოვს მეომრებისათვის განკუთვნილი დახმარება წითელი ჯვრის კომიტეტში მიიტანონ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაუმთავრებელი, 2 ფ.

333. სიტყვა თქმული პორეჩენის ოლქის მოხალისეთა მიმართ ომში წასვლის წინ.

ტოპონიმი: სმოლენსკის გუბერნია.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 2 ფ.

334. სამადლობელი სიტყვა ვილმასტრის პოლკის მიმართ.
მადლობას უხდის იმ ყურადღებისათვის, რომელიც მისი და მონასტრის მიმართ
გამოიჩინეს.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, დაუმთავრებელი,
დაწერილია 1 ფ-ზე, დაწერილია ჭკინიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

335. სიტყვა თქმული ახალ წელს.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ჭკინიშნიან ქაღალდზე, 2 ფ.

336. ახალ წელს თქმული.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, დაზიანებული,
დაწერილია 5 ფურცელზე, სულ 6 ფ.

337. ქადაგება მემთვრალეობის შესახებ..

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.

338. სიტყვა მემთვრალეობის სენით განკურნებულთა მიმართ.

უთარილო, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ორი ხელნაწერი ვარიანტული
სხვაობებით, ერთი სიტყვა დაწერილია ჭკირნიშნიან ქაღალდზე, მე-2
ფურცელი დაზიანებულია, სულ 6 ფ.

IV) მიმოწერა

ამბროსი ხელაიას წერილები სხვადასხვა პირთან

339. ამბროსი ხელაიას წერილი მაღალყოვლადუსამღვდელოესი მღვდელმთავრის [პიტირიმის] მიმართ.

მადლობას უხდის საქართველოში მისი ხანმოკლე მოღვაწეობისას ქართველებისა და საქართველოს ეკლესიის მიმართ გამოხატული სიყვარულისათვის.

1915 წ., 25 ნოემბერი, პეტერბურგი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, შავი, 3 ფ.

340. ამბროსი ხელაიას წერილი მამა სიმონთან.

აცნობებს, რომ პირველ ეტაპზე გამოუნახა საცხოვრებელი და სამუშაო ადგილი და კვლავ ეცდება დამატებითი სამსახურის შოვნას.

1922 წ., 12 ოქტომბერი, ავტოგრაფი, დაუსრულებელი, დაწერილია 1 ფ-ზე, 2 ფ.

V) ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრის სხვა საარქივო ფონდებში
დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ

შემოქმედებითი მოღვაწეობის ამსახველი მასალა

I) სიტყვები

1. ამბროსი ხელაიას სიტყვა ალექსანდრე ეპისკოპოსის (ოქროპირიძე)
დაკრძალვის დღეს.

1907 წ., 15 სექტემბერი, ავტოგრაფი, თავნაკლული, 4 ფ.

ხეც. ალექსანდრე ეპისკოპოსის (ოქროპირიძე) არქ. № 18.

2. ამბროსი ხელაიას სიტყვა მიტროპოლიტ კალისტრატეს (ცინცაძე) მიმართ.

პირი: ანტონ გიორგაძე.
1925 წ., 1 ნოემბერი, ნაბეჭდი, ახლავს ამბროსის ხელაიას
ხელმოწერა, 2 ფ.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქ. №20, 27.

II) მიმოწერა

ამბროსი ხელაიას წერილები სხვადასხვა პირთან

3. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II-ის მიმართ
აცნობებს მისი სავალალო საცხოვრებელი პირობების შესახებ
„უსტმედვედიცაში“. უარყოფს გავრცელებულ ხმებს სასწავლებელში მისი
რექტორად დანიშვნის შესახებ. სთხოვს სასწავლებელში მოაწყოს გაწერელია.

1904 წ., 4 ოქტომბერი, ნოვონერკასკი, ავტოგრაფი, 2 ფ.

ხეც. კირიონ საძაგლიშვილის არქ. № 1317.

4. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II-ის მიმართ.
მადლობას უხდის მზრუნველობისათვის.

პირი: ეპისკოპოსი ანტონი, დიმიტრი ალა.
ტოპონიმი: პეტრეს ქალაქი (პეტერბურგი).
1905 წ., 3 ივნისი, ავტოგრაფი, 1 ფ.

ხეც. კირიონ საძაგლიშვილის არქ. № 1318.

5. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II მიმართ.
მოხარულია, რომ ეპისკოპოსი კირიონი აფხაზეთში დაინიშნა ეპიკოპოსად.
სთხოვს, დახმარება აღმოუჩინოს მღვდელ მ. ჭიჭინაძეს.

პირი: ივანე ჭიჭინაძე, იასტრეხოვი (სოხუმში სკოლების მეთვალყურე).

1906 წ., 8 მარტი, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, დაზიანებული, 3 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 171-172.

ხეც. კირიონ საძაგლიშვილის არქ. № 1319.

6. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II მიმართ.
სთხოვს დაასაქმოს და მრევლი გამოუყოს მღვდელ პარმენ ცხაკაიას.

პირი: გობეჯია (მღვდელი), თედო სახოკია.
1906წ., 23 ივლისი, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, 1 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, „წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი“, 2006., გვ. 172-173.

ხეც. კირიონ საძაგლიშვილის არქ. № 1320.

7. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II-ის მიმართ.
სთხოვს მღვდლად აკურთხოს ისიდორე სერგინავა.

პირი: თავადი ემხვარი.
1906წ., 21 აგვისტო, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, 1 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 181.

ხეც. კირიონ საძაგლიშვილის არქ. № 1321.

8. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II-ის მიმართ.
სთხოვს ბარღებში მღვდლის ადგილი მისცეს იონა ცხაკაიას.

პირი: მ. ბესარიონ კაპანაძე.
1906წ., 25 აგვისტო, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 182-183.

ხეც. კირიონ საძაგლიშვილის არქ. №1322.

9. ვასილ კარბელაშვილის მიმართ
სთხოვს დაუშვას კ. კეკელიძე საეკლესიო მუზეუმის ორ ხელნაწერზე სამუშაოდ.

1907 წ. 29 აპრილი, რუსულ ენაზე, აქვეა კ. კეკელიძის მინაწერი ქართულად: „აქ აღნიშნული ხელნაწერი მივიღე დ. კ. კეკელიძემ“, 1 ფ.
ხეც. ვასილ კარბელაშვილის არქ. № 376.

10. კათოლიკოს-პატრიარქ კირიონ II-ის მიმართ.
ატყობინებს არქიმანდრიტ ანატოლის დამოკიდებულებას კირიონ II-ის მიმართ.

პირი: ვ-ვი, მალაქია, სამუელი.

ტოპონიმი: პეტერბურგი.

1910 წ., 19 თებერვალი, სტარაია-რუსა, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, 1 ფ.

ხეც. კირიონ საბაგლიშვილის არქ. № 1323.

11. ექვთიმე თაყაიშვილის მიმართ.

ა) უგზავნის წმინდა ნინოს ცხოვრების ჭელიშური ვარიანტის ხელნაწერის ერთ ფურცელს, რომელიც დაკარგული იყო და იპოვა.

უთარილო, ავტოგრაფი, დაზიანებული, 1 ფ.

ბ) სთხოვს, გაუგზავნოს „საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების“ გამოცემანი, „საქართველოს სიძველეთ“ ტომები და ექვთიმე თაყაიშვილის ნაშრომი.

1911 წ., 22 მაისი, ავტოგრაფი, დაზიანებული, 1 ფ.

ხეც. ექვთიმე თაყაიშვილის არქივი № 1373.

12. კალისტრატე ცინცაძეს მიმართ.

მისი თბილისში არ ყოფნისას მცხეთა-თბილისის ეპარქიის მართვას ნინოწმინდელ მიტროპოლიტ კალისტრატეს ანდობს.

1925 წ., 27 ნოემბერი, ავტოგრაფი, 1 ფ.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქივი № 30.

13. კალისტრატე ცინცაძეს მიმართ.

საქართველოს ეკლესიის სავალალო მდგომარეობის შესახებ.

1926 წ., 28 იანვარი, ნაბეჭდი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, დაზიანებული, 1 ფ.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქივი № 177.

14. კალისტრატე ცინცაძეს მიმართ.

სთხოვს, დროებით შეასრულოს მისი მოვალეობა.

1926 წ., 31 მაისი, ავტოგრაფი, 1 ფ.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქივი № 36.

15. სამძიმრის ბარათი ვასილ კარბელაშვილის მიმართ, მეუღლის გარდაცვალების გამო.

წუხს, რომ ავადმყოფობისა და კომისიის სხდომის გამო ვერ დაესწრო პანაშვიდს.

უთარილო, ავტოგრაფი, 1 ფ.

ხეც. ვასილ კარბელაშვილის არქივი № 377.

წერილები ამბროსი ხელაიასთან

16. ვასილ კარბელაშვილის.
კერძო ხასიათის.

პირი: ბარძიმა, გიორგი ჭყონდიდელი, ჭანტურია, კორნელი მალრაძე, მიტროპოლიტი ნაზარი, ეპისკოპოსი დავითი (კაჭახიძე), ბენიამინ კონტრიძე, ნაცვლიშვილი, ელიზბარი, ნოე უორდანიას, ნოე რამიშვილი, ნიკოლოზ ნათიძე (დეკანოზი), ჯოხთაბერიძე, მამა ილია, დედა პელაგია, კომკო (ექიმი), ტრიფონე (დეკანოზი), სამფსონი (დეკანოზი), პართენი (დეკანოზი), მამა ელიზბარი, ელიზბარი, ბენიამინი, ნიკოლოზ ზანდუკელი, თუმანიშვილი, მაყაშვილის ქალი (მარო), კალანდარიშვილი.
ტოპონიმი: ბათუმი, ფოთი, სოფელი მელაანი (კახეთი).

1921 წ., 7 თებერვალი, თბილისი, ავტოგრაფი, 5 ფ.

ხეც. ვასილ კარბელაშვილის არქივი № 678.

III) სხვადასხვა

17. საქართველოს ეპარქიალური ყრილობის დეპუტატების თხოვნა საქართველოს ეგზარხოსის ალექსანდრეს მიმართ ეპისკოპოსების კირიონისა (საძაგლიშვილი) და დავითის, ასევე არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას სამშობლოში დაბრუნების შესახებ.

პირი: ს. ხუნდაძე, ს. შოშიაშვილი, ვასილ ქარელი, ანტონ კასრაძე, ვ. ვ. ინასარიძე, ირ. თურქიძე, გიორგი ცინცაძე, ა. კოკელია, ვ. ასათიანი, ო. ტყემალაძე, გიორგი ჯავახიშვილი, არსენ ფხალაძე, გიორგი ხადური, ნ. ხუციშვილი.

1914 წ., 7 თებერვალი, თბილისი, რუსულ ენაზე, ხელნაწერი, 5 ფ.

ხეც. ვასილ კარბელაშვილის არქივი № 49.

18. სიონის ტაძრის დეკანოზის მ. ნაცვლიშვილის მიმართვა (№ 74) მანგლელი მიტროპოლიტის კალისტრატეს (ცინცაძე) მიმართ.

აცნობებს, რომ 1927 წ., 2 ოქტომბერს სიონის ტაძარში დანიშნულია კათოლიკოს-პატრიარქ ამბროსი ხელაიას სულის მოსახსენიებელი პანაშვიდი.

1927 წ., ოქტომბერი, მ. ნაცვლიშვილის ავტოგრაფი, 1 ფ.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქივი № 59.

19. საქართველოს ეკლესიის I კრება ავტოკეფალიის აღდგენის შემდეგ. ქართველ სასულიერო პირთა ჯგუფური ფოტო.

1917 წ., 1 ფოტო.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქივი № 306.

20. ქართველ სასულიერო პირთა ფოტოები.

აქვეა მიტროპოლიტ ნაზარის ფოტო, უკანა მხარეს აქვს წარწერა: „ჭყონდიდის მიტროპოლიტ ამბროსის ნიშნად ღრმა პატივისცემისა და სიყვარულისა.

მიტრ.[ოპოლიტ] ნაზარი ქუთათელისაგან. 1919 წ. თებერვალი 22. ქ. თბილისი“.

2 ფოტო.

ხეც. კალისტრატე ცინცაძის არქივი № 305.

VI) საქართველოს საისტორიო არქივში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ

ა) ამბროსი ხელაიას წერილები სხვადასხვა პირთან

21. პოლიეექტო კარბელაშვილის მიმართ

აღნიშნულს რომ ბერად აღიკვეცა. სთხოვს შეატყობინოს არის თუ არა ხელმისაწვდომი იოანე გრძელიძის „დარღვევა მაჰმადიანთა სარწმუნოებისა“ და ამ საკითხთან დაკავშირებით სხვა ლიტერატურის შესახებ.

1900 წ., 12 თებერვალი, ყაზანი, ავტოგრაფი, 1 ფ.

დაბეჭდილია: გოჩა საითიძე, წამებული მშობელი ქვეყნისა და ეკლესიისათვის (სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი ხელაია), „ისტორიანი“, თბ., 2000, გვ. 77-94. გოჩა საითიძე, ერის სულიერი მამა (სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი ხელაია), გაზ. „ქართული უნივერსიტეტი“, თბ. 2004, 2-8/VI, № 16, გვ.14; 9-15/VI, № 17, გვ. 14; 16-22/VI, № 18, გვ. 11, 14.

პოლიეექტო კარბელაშვილის ფონდი № 1461, საქმე № 226.

22. [ეპისკოპოსი ლეონიდე ოქროპირიძის მიმართ].

აინტერესებს არის თუ არა ყურანი თარგმნილი ქართულად. სთხოვს ამ საკითხთან დაკავშირებით ინფორმაციის მიწოდებას.

პირი: კანდელაკი (სტუდენტი).

1900 წ., 30 ივლისი, ყაზანი, ავტოგრაფი, 4 ფ.

დაბეჭდილია: გოჩა საითიძე, წამებული მშობელი ქვეყნისა და ეკლესიისათვის (სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი ხელაია), „ისტორიანი“, თბ., 2000, გვ. 77-94. გოჩა საითიძე, ერის სულიერი მამა (სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი ხელაია), გაზ. „ქართული უნივერსიტეტი“, თბ. 2004, 2-8/VI, № 16, გვ.14; 9-15/VI, № 17, გვ. 14; 16-22/VI, № 18, გვ. 11, 14.

პოლიეექტო კარბელაშვილის ფონდი № 1461, საქმე № 279.

23. [ეპისკოპოსი ლეონიდე ოქროპირიძის მიმართ].

აღნიშნულს, რომ საგანგებო წესების შემოღების გამო ვერ ხერხდება სამღვდლოების შეკრება. ასევე ატყობინებს გელათის მონასტერში არსებული დაპირისპირების შესახებ. სთხოვს ნებართვას ავტოკეფალიის საკითხთან დაკავშირებით გამოაქვეყნოს ეპისკოპოსების ლეონიდესა (ოქროპირიძე) და კირიონის (საძაგლიშვილი) რეზოლუციები.

პირი: მარკოზ ტყემალაძე (სიონის საკათედრო ტაძრის მთავარი დეკანოზი), ეპისკოპოსი პეტრე, ეპისკოპოსი კირიონი (საძაგლიშვილი), მ. ნიკოლოზი, მ. მიხეილი.

ტოპონიმი: სოფელი გოდოგანი (თერჯოლის რაიონი).

1906 წ., 14 თებერვალი, ავტოგრაფი, 4 ფ.

დაბეჭდილია: გოჩა საითიძე, წამებული მშობელი ქვეყნისა და ეკლესიისათვის (სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი ხელაია), „ისტორიანი“, თბ., 2000, გვ. 77-94. გოჩა საითიძე, ერის სულიერი მამა (სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ამბროსი ხელაია), გაზ. „ქართული უნივერსიტეტი“, თბ. 2004, 2-8/VI, № 16, გვ.14; 9-15/VI, № 17, გვ. 14; 16-22/VI, №1 8, გვ. 11, 14.

პოლიევექტო კარბელაშვილის ფონდი № 1461, საქმე № 279.

ბ) წერილები ამბროსი ხელაიას მიმართ

24. ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტის ქრისტეფორეს მიმართვა სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს ამბროსი ხელაიას სწერს საქართველოს წმინდა სინოდში არსებული დაპირისპირებისა და ქუთაისის კრების შესახებ.

პირი: დავით კაჭახიძე (ალავერდელი ეპისკოპოსი), ინოკენტი (საქართველოს ეგზარქოსი), კალისტრატე ცინცაძე, აკ. წერეთელი, ნ. ნიკოლაძე, კ. აბაშიძე, ივ. ჯავახიშვილი, ივ. გომართელი, ფოთის ეპისკოპოსი სვიმონი, ჩიქვანაია, ბ. სახოკია, სანაია, დეკ. მირიანაშვილი, თოთიბაძე, ლაზარაშვილი, ფხალაძე, მაჭარაშვილი, ბ. ი. რატიშვილი, ეპისკოპოსი პავლე.
ტოპომიმი: ქაშუეთი, თბილისის კალოუბნის ეკლესია, ქუთაისი, ახალციხე.

1927 წ., 28 იანვარი, ნაბეჭდი, 2 ასლი, ნასწორები, პირველ ასლს აქვს წარწერა: „გურჯაანს“, ხოლო მეორეს: „მღვდ. ილია ალადაშვილი, სოფ. არბოშიკი, ქვემო მაჩხაანი“, სულ 6 ფ.

პოლიევექტო კარბელაშვილის ფონდი № 1461, საქმე № 122.

გ) სხვადასხვა

25. აფხაზეთის ეპისკოპოსის ალექსანდრეს წერილი საქართველოს ეგზარქოსს ევსევის.
წერილს ახლავს პიცუნდის (ბიჭვინთის) სასულიერო სასწავლებლის აღსაზრდელთა სია, სადაც მოხსენიებულია 7 წლის ბესარიონ ხელაია.

პირი: ანდრინიკ, მაქსიმე და გიორგი გეგეჭკორები, ზოსიმე ხელაია.

1867 წ., 29 ივნისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 124.

საქართველოს საეგზარქოსოს კანცელარია, ფონდი № 488, აღწ. 1, საქმე № 15555, გვ.125.

26. სოჭის რაიონის მიქაელ მთავარანგელოზის ტაძრის მოძღვარის ბესარიონ ზოსიმეს ძე ხელაიას ნამსახურობის ნუსხა.

პირი: გენადი [პავლინსკი] (სოხუმელი ეპისკოპოსი), ელისაბედ ალექსის ასული (ამბროსი ხელაიას მეუღლე), ანდრია (ამბ. ხელაიას შვილი), ალექსანდრე ალექსის ძე ნოვიცკი, ივანე ალექსის ძე ოდინცოვი.

1888 წ., რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ, 50 გვ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 126.

საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, აღწ. 1, საქმე № 41694.

27. სოჭის რაიონის მიქაელ მთავარანგელოზის ტაძრის მოძღვარის ბესარიონ ზოსიმეს ძე ხელაიას ნამსახურობის ნუსხა.

პირი: ზოსიმე ხელაია, გენადი (სოხუმის ეპისკოპოსი), ელისაბედ ალექსის ასული (ამბ. ხელაიას მეუღლე), ალექსანდრე ალექსის ძე ნოვიცკი.
ტოპონიმი: ილორი.

1889 წ., რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 2 ფ, გვ. 56-57.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 128.

საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, აღწ. 1, საქმე № 42130.

28. სოჭის რაიონის მიქაელ მთავარანგელოზის ტაძრის მოძღვარის ბესარიონ ზოსიმეს ძე ხელაიას ნამსახურობის ნუსხა.

პირი: ზოსიმე ხელაია, გენადი (სოხუმის ეპისკოპოსი), აგაფალორი (სოხუმის ეპისკოპოსი), ელისაბედ ალექსის ასული (ამბ. ხელაიას მეუღლე), ნინო და ალექსანდრე ხელაიები (ამბროსი ხელაიას შვილები), ივანე ალექსის ძე ოდინცოვი.
ტოპონიმი: ილორი.

1891 წ., რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 2 ფ, გვ. 60.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 132-133.

საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, აღწ. 1, საქმე № 43131.

29. საქართველოს ეგზარქოსის ალექსის წერილი უწმინდესი სინოდის ობერ-პროკურორს კონსტანტინე [პობედონოსცევს].
აცნობებს, რომ არქიმანდრიტი ამბროსი ხელაია, გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოს ალექსანდრესთან და სხვა სამღვდელთა პირებთან ერთად შემჩნეულია რუსიფიკატორული პოლიტიკის საწინააღმდეგო საქმიანობაში.

პირი: ალექსანდრე ოქროპირიძე (გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსი),
დომენტი ფირცხალავა (კოდორის ეკლესიის მოძღვარი), ბესარიონ
ფირცხალავა (კეთილარის ტაძრის მოძღვარი).
ტოპონიმი: ჭელიშის მონასტერი.

1903 წ., 30 აპრილი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, ახლავს
ხელმოწერა, 2 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და
აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 150-152.

**საქართველოს საეგზარქოსოს კანცელარია, ფონდი № 488, აღწ. 1,
საქმე № 26435.**

30. იმერეთის ეპისკოპოსის ლეონიდეს წერილი საქართველო – იმერეთის
სინოდალურ კანტორას.

სთხოვს სინოდალური კანტორის წევრად ამბროსი ხელაიას არჩევას.

1905 წ., 14 ივლისი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, ახლავს ეპისკოპოსს
ლეონიდეს ხელმოწერა, 1 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და
აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 160-161.

**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, აღწ.
1, საქმე № 48994**

31. არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას ნამსახურობის სია.

პირი: გენადი (სოხუმელი ეპისკოპოსი), აგაფადორი (სოხუმელი
ეპისკოპოსი), არსენი (სოხუმელი ეპისკოპოსი), ფლაბიანი
(საქართველოს ეგზარქოსი 1898-1901 წწ.), ალექსანდრე, ნინო და ანა
ხელაიები (ამბროსი ხელაიას შვილები), პეტრე სმირნოვი (სპასო -
პრეობრაჟენის სასულიერო სასწავლებლის მეთვალყურის
თანაშემწე), კონსტანტინე სმირნოვი, სიმონ კარაპოვი, ნიკონი
(საქართველოს ეგზარქოსი 1906-1908 წწ.).

ტოპონიმი: უსტ-მედვედსკოეს ოლქი, სოხუმი, ჭელიშის მონასტერი,
თბილისის ფერისცვალების მონასტერი, იოანე ნათლისმცემლის
მონასტერი.

1905 წ., 23 სექტემბერი – 1909წ. იანვარი, რუსულ ენაზე, ხელით
ნაწერი, 8 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და
აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 162-166.

**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994**

32. დონისა და ნოვოჩეკარსკის ეპისკოპოსის წერილი საქართველოს ეგზარქოსს
ნიკოლაის.

თანხმობას აცხადებს ამბროსი ხელაიას საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორის წევრად არჩევის თაობაზე.

1905 წ., 28 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

33. საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორის ბრძანება ამბროსი ხელაიას სინოდალური კანტორის წევრად დანიშვნის შესახებ.

პირი: პ. სმერდინსკი.

1905 წ., 24 ნოემბერი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, 1 ფ.
დაბეჭდილია: ჯ. გამახარია, წმინდა ამბროსი (ხელაია) და
აფხაზეთი, 2006 თბ., გვ. 166-167.

საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

34. დონის სასულიერო კონსისტორის მიერ ამბროსი ხელაიასათვის წმ. ანას II ხარისხის ორდენის გადაცემის შესახებ.

1905 წ., 24 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

35. საქართველოს საეგზარქოსო კანცელარიის რეზოლუცია არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიასა და ალექსი დავითის ძის საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორის წევრად დანიშვნის შესახებ.

1906 წ., 11, იანვარი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, შავი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

36. არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალურ კანტორას.
სთხოვს გამოუყონ უსტ-მედვედევის საღვურთან თბილისამდე სამგზავრო თანხა.

1906 წ., 21 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

37. ოთხი დოკუმენტი არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას უსტ-მედვედევთან თბილისამდე სამგზავრო თანხის დაანგარიშებისა და გამოყოფის შესახებ.

1906 წ., 3 თებერვალი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, ხელს აწერს
არქიმანდრიტი ნიკოლაი, სულ 4 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

38. უსტ-მედვედევის სასულიერო სასწავლებლის მეთვალყურის პეტრე სმირნოვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
აცნობებს, რომ 1905 წლის 12 დეკემბრის ბრძანებულებით არქიმანდრიტი ამბროსი ხელაია გათავისუფლდა დაკისრებული მოვალეობიდან და შეუძლია გამოემგზავროს თბილისს.

1906 წ., 21 იანვარი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს პეტრე სმირნოვის ხელმოწერა, 1 ფ.

საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე № 48994

39. დონის სასულიერო კონსისტორიის წევრის, პროტოიერარქ ვასილ პეტროვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
ამბროსი ხელაიას წმინდა ანას II ხარისხის ორდენით დაჯილდოებისათვის ითხოვს 30 მანეთის ანაზღაურებას.

1906 წ., 31 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ვასილ პეტროვის ხელმოწერა, 1 ფ.

საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე № 48994

40. დონის სასულიერო კონსისტორიის წევრის, პროტოიერარქ ვასილ პეტროვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
ამბროსი ხელაიას წმინდა ანას II ხარისხის ორდენით დაჯილდოებისათვის ითხოვს 30 მანეთის ანაზღაურებას.

1906 წ., 8 ივნისი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.

საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე № 48994

41. დონის სასულიერო კონსისტორიის წევრის, პროტოიერარქ ვასილ პეტროვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
ამბროსი ხელაიას წმინდა ანას II ხარისხის ორდენით დაჯილდოებისათვის ითხოვს 30 მანეთის ანაზღაურებას.

1907 წ., 24 იანვარი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, ხელს აწერს კონსისტორიის წევრი მღვდელი პეტრე დოლგოპოლოვი, 1 ფ.

საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე № 48994

42. დონის სასულიერო კონსისტორიის წევრის, პროტოიერარქ ვასილ პეტროვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
ამბროსი ხელაიას წმინდა ანას II ხარისხის ორდენით დაჯილდოებისათვის ითხოვს 30 მანეთის ანაზღაურებას.

1907 წ. 21 მარტი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, ხელს აწერს კონსისტორიის წევრი მღვდელი პეტრე დოლგოპოლოვი, 1 ფ.

საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე № 48994

43. დონის სასულიერო კონსისტორიის წევრის, პროტოიერარქ ვასილ პეტროვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
ამბროსი ხელაიას წმინდა ანას II ხარისხის ორდენით დაჯილდოებისათვის ითხოვს 30 მანეთის ანაზღაურებას.

1907 წ., 13 ივნისი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, ხელს აწერს
კონსისტორიის წევრი მღვდელი პეტრე დოლოგოპოლოვი, 1 ფ.
**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი №489, საქმე
№ 48994**

44. დონის სასულიერო კონსისტორიის წევრის, პროტოიერარქ ვასილ პეტროვის წერილი საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორას.
ამბროსი ხელაიას წმინდა ანას II ხარისხის ორდენით დაჯილდოებისათვის ითხოვს 30 მანეთის ანაზღაურებას.

1907 წ., 24 სექტემბერი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994**

45. არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას თბილისის ფერისცვალების მონასტერის წინამძღვრად დანიშვნის შესახებ.

პირი: იერომონახი გაბრიელი; დავითი (ნოვოჩეკარსკის სასულიერო სემინარიის რექტორი).

1907 წ., 6 ნოემბერი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994**

46. საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორის წერილი დონის კონსისტორიას არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას მიერ 5 მანეთის გადახდის შესახებ.

1907 წ., 11 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994**

47. არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას მიმართვა საქართველოს ეგზარქოს ნიკონს. სთხოვს მისცეს შვებულემა 28 ივნისიდან 20 ივლისამდე.

1908 წ., 8 მაისი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, ახლავს ამბროსი ხელაიას ხელმოწერა, საქართველოს საეგზარქოსო კანცელარიისა და საქართველო – იმერეთის სინოდალური კანტორის ბეჭდები, ასევე 4 რუსული სამარკო ნიშანი, 2 ფ.
**საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994**

48. დოკუმენტი ამბროსი ხელაიას თხოვნის (კუთვნილი შევებულების) დაკმაყოფილების შესახებ.

1908 წ., 19 ივნისი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

49. თბილისის სახაზინოსა და ფერისცვალების მონასტრის წინამძღვრის იერომონახ გაბრიელის ბრძანება არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას მონასტრის წინამძღვრობიდან გათავისუფლების შესახებ.

1909 წ., 30 იანვარი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

იქვე რიაზანის სასულიერო კონსისტორიის ცნობა თავის სამძმოს რიგებში ამბროსი ხელაიას მიღების შესახებ.

1908 წ., 22 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ხელით ნაწერი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

50. საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორის წევრის ტყემალაძის წერილი რიაზანის ეპისკოპოსს ნიკანდრეს.
აცნობებს, რომ არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას დაევალა 4 მან. და 10 კაპ.
საფასურის გადახდა.

1909 წ., 29 ოქტომბერი, რუსულ ენაზე, ავტოგრაფი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

51. საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორის მიმართვა საქართველოს ეგზარქოსის დროებით მოვალეობის შემსრულებელს, ვაკინსკის ეპისკოპოს გრიგორს.
აცნობებს, რომ არქიმანდრიტ ამბროსი ხელაიას დაევალა 4 მან. და 10 კაპ.
საფასურის გადახდა.

პირი: გ. ლევიცკი (ობერ მდივანი).

1909 წ., 28 დეკემბერი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, ახლავს ხელმოწერა
ობერ მდივნის თანამდებობის მოვალეობის დროებით
შემსრულებლის ს. წერეთლის, I ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

52. ნოვგოროდის სასულიერო კონსისტორიის წერილი საქართველო-იმერეთის სინოდალურ კანტორას.
აცნობებს, რომ არქიმანდრიტი ამბროსი ხელაია არ იხდის დაკისრებული თანხას და ითხოვს განმარტებებს.

1916 წ., 30 მარტი, რუსულ ენაზე, ნაბეჭდი, ახლავს კონსისტორიის 4
წევრის ხელმოწერა, საქართველო – იმერეთის სინოდალური
კანტორის ბეჭედი, 1 ფ.
საქართველო-იმერეთის სინოდალური კანტორა, ფონდი № 489, საქმე
№ 48994

VII) ლიტერატურის ისტორიის მუზეუმში დაცული მასალა ამბროსი ხელაიას შესახებ

53. ამბროსი ხელაიას წერილი რომანოზ ფანცხავას მიმართ.
უგზავნის თავისი ნაშრომის „მოგზაურობა რაჭა-ლეჩხუმში“ გაგრძელებას.
სწუხს, რომ არ შეუძლია სამშობლოში დაბრუნება.

პირი: ეპისკოპოსები – კირიონი (საძაგლიშვილი), ლეონიდე
(ოქროპირიძე), დავითი.

1915 წ., 3 ნოემბერი, ავტოგრაფი, დაზიანებული 2 ფ.

ლიმ. რომანოზ ფანცხავას არქივი №3447

54. ამბროსი ხელაიას მიმართვა გენუის კონფერენციისადმი.

უთარილო, ნაბეჭდი, ასლი, 3 ფ.

ლიმ. ს. ხუციშვილის არქივი № 28755

16

VIII) სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქ
ამბროსი ხელაიას ახალი და ძველი არქივის შემაჯამებელი
ცხრილი

ახალი	ძველი
1	329
2	334
3	Q-587
4	87
5	89
6	90
7	91
8	92
9	93
10	94
11	95
12	96
13	97
14	98
15	99
16	100
17	101
18	102
19	103
20	104
21	105
22	106
23	107
24	296
25	281
26	296
27	108
28	1
29	109
30	2
31	110
32	127
33	128
34	111
35	129

36	133
37	134
38	112
39	136
40	322
41	113
42	114
43	115
44	135
45	116
46	292
47	279
48	131
49	117
50	314
51	126
52	118
53	119
54	120
55	121
56	122
57	123
58	124
59	132
60	130
61	125
62	287
63	137
64	189
65	138
66	139
67	140
68	141
69	178
70	181
71	185
72	182
73	179
74	170
75	190
76	142
77	171
78	172
79	187
80	174
81	175
82	180
83	186
84	143
85	183

86	144
87	177
88	145
89	176
90	146
91	147
92	148
93	149
94	150
95	151
96	152
97	153
98	154
99	155
100	156
101	157
102	158
103	159
104	160
105	161
106	162
107	163
108	164
109	165
110	166
111	167
112	169
113	173
114	168
115	188
116	184
117	191
118	192
119	193
120	194
121	214
122	221
123	216
124	220
125	219
126	195
127	196
128	197
129	215
130	204
131	205
132	198
133	206
134	199
135	200

136	207
137	201
138	208
139	202
140	209
141	203
142	210
143	211
144	212
145	213
146	217
147	218
148	234
149	235
150	232
151	222
152	233
153	223
154	236
155	230
156	224
157	225
158	231
159	226
160	227
161	228
162	229
163	237
164	249
165	238
166	251
167	245
168	240
169	239
170	241
171	248
172	246
173	242
174	247
175	243
176	244
177	250
178	297
179	252
180	253
181	254
182	255
183	257
184	256
185	258

186	326
187	260
188	261
189	12
190	5
191	6
192	7
193	8
194	9
195	11
196	10
197	4
198	13
199	14
200	253
201	16
202	19
203	20
204	17
205	22
206	15
207	23
208	24
209	21
210	26
211	28
212	27
213	29
214	30
215	31
216	32
217	33
218	34
219	35
220	36
221	37
222	38
223	40
224	41
225	42
226	43
227	39
228	36 _s
229	25
230	18
231	3
232	332
233	44
234	45
235	46

236	47
237	48
238	49
239	50
240	51
241	53
242	54
243	55
244	57
245	58
246	56
247	61
248	59
249	262
250	60
251	64
252	330
253	65
254	66
255	63
256	67
257	68
258	69
259	71
260	70
261	74
262	72
263	77
264	73
265	76
266	75
267	78
268	79
269	80
270	81
271	280
272	331
273	282
274	273
275	275
276	264
277	263
278	265
279	266
280	277
281	274
282	86
283	299
284	294
285	83

286	302
287	309
288	307
289	323
290	82
291	303
292	301
293	270
294	318
295	267
296	310
297	272
298	316
299	88
300	295
301	269
302	268
303	276
304	278
305	319
306	311
307	328
308	85
309	325
310	315
311	313
312	327
313	304
314	256
315	300
316	308
317	305
318	306
319	84
320	62
321	312
322	321
323	324
324	289
325	290
326	284
327	317
328	288
329	286
330	293
331	333
332	283
333	283
334	298
335	285

336	291
337	320
338	271
339	259
340	335

IX) საძიებლები*

პირთა საძიებელი

აბაშიძე ელისაბედ 2
 აბაშიძე კიტა 24
 აგაფადორი (სოხუმის ეპისკოპოსი) 28, 31
 ავალიანი ს. 260
 ალექსანდრე (აფხაზეთის ეპისკოპოსი) 25
 ალექსანდრე (მღვდელმონაზონი) 2
 ალექსი (საქართველოს ეგზარქოსი) 29
 ანატოლი (არქიმანდრიტი) 10
 ანდრია (ეპისკოპოსი) 236
 ანტონი ეპისკოპოსი 4
 ანტონი (მღვდელი) 186
 არსენი (არქიეპისკოპოსი) 185
 არსენი (სოხუმელი ეპისკოპოსი) 31
 არდაზიანი ლავრენტი 319
 ასათიანი ვ. 17

ბარძიმა 16
 ბენიამინი 16
 ბოჭორიშვილი ანდრია 2
 ბოჭორიშვილი გაბრიელ 2
 ბოჭორიშვილი ვლ. 2

გაბრიელი 196
 გაბრიელი (იერომონახი) 45, 49
 გამზარდია ონოფრე 2
 გეგუჭკორი ანდრონიკ 25
 გეგუჭკორი გიორგი 25
 გეგუჭკორი მაქსიმე 25
 გენადი (სოხუმის ეპისკოპოსი) 27, 28, 31
 გერსამია ალექსანდრე 2
 გიორგაძე ანტონ 196; 2
 გიორგაძე გ. (დეკანოზი) 244

* პირთა და გეოგრაფიულ პუნქტთა სახელები ამბროსი ხელაიას შესახებ სხვა ფონდებში დაცული მასალიდან, ასევე საქართველოს საისტორიო არქივსა და ლიტერატურის მუზეუმში დაცული მასალიდან დაბეჭდილია დახრილად. ამბროსი ხელაიას არქივის საძიებელთა ნომრები დამატებითი მასალის საძიებელთა ნომრებისაგან გამოყოფილია წერტილ-მძიმით (;),

გიორგაძე ვიქტორ 2
 გიორგაძე მიქელა 2
 გიორგაძე მოსე 2
 გიორგაძე პეტრე 2
 გიორგაძე სიმონ 2
 გომართელი ივანე 24
 გორდეზიანი 2
 გრიგოლია ალექსანდრე 234
 გრიგოლია ვახტანგი 234
 გრიგორი (ვაკინსკის ეპისკოპოსი) 51
 გრუზინსკი პეტრე 253
 გურიის ეპისკოპოსი 120

დავითი (ნოვოჩეკარსკის სასულიერო სემინარიის რექტორი) 45
 დათეშიძე სამსონ 2
 დიმიტრი ალა 4
 დოლგოპოლოვი პეტრე 41, 42, 43
 დომენტი (მიტროპოლიტი) 226
 დოსითეოზი (მიტროპოლიტი) 196

ევგენია (იეროდიაკონი) 97
 ევსევი (საქართველოს ეგზარქოსი) 25
 ელიზბარი 16
 ელიზბარი (მღვდელი) 16
 ემხვარი (თავადი) 7

ზანდუკელი ნიკოლოზ 16

თაყაიშვილი ექვთიმე 11
 თოთიბაძე 24
 თუმანიშვილი 16
 თურქიძე ირ. 17

იასტრებიოვი 5
 იაშვილი ყარამან 2
 ილია (მღვდელი) 16
 ინასარიძე ვ.ვ. 17
 ინოკენტი (საქართველოს ეგზარქოსი) 128; 24
 იოანე (ეპისკოპოსი) 242
 იოსელიანი საჩინო 238

კალანდარიშვილი 16
 კანდელაკი 22
 კაპანაძე ბასელა 2
 კარაპოვი სიმონ 31
 კარბელაშვილი ვასილ 9, 15, 16
 კარბელაშვილი პოლიევქტო 21
 კასრაძე ანტონ 17
 კაჭახიძე დავით 16; 24
 კეკელიძე კორნელი 9
 კერესელიძე გ. 2

კვიტაშვილი ივანე 2
კოკელია ა. 17
კომკო 16
კონტრიძე ბენიამინ 16

ლაზარაშვილი 24
ლევინცი გ. 51
ლოლუა 212

მალაქია 10
მამინაშვილი ნიკიფორე 256
მანდარია მიხეილ 2
მანდარია პავლე 2
მადრაძე კორნელი 16
მაყაშვილი მარო 16
მაჭარაშვილი 24
მერჭულე ელისაბედ 26, 27, 28
მესხი ალექსანდრე 2
მირიანაშვილი (დეკანოზი) 24
მიხეილი (მღვდელი) 23

ნაზარი (მიტროპოლიტი) 16, 20
ნათიძე ნიკოლოზ 16
ნასიძე 2
ნაცვლიშვილი 16
ნაცვლიშვილი მ. 18
ნიკანდრე (რიაზანის ეპისკოპოსი) 50
ნიკოლაი (საქართველოს ეგზარქოსი) 32
ნიკოლაძე ნიკო 24
ნიკოლოზი (მღვდელი) 23
ნიკონი (საქართველოს ეგზარქოსი) 31, 47
ნოვიცი ალექსანდრე 26, 27

ოდინცოვი ივანე 26, 28
ოქროპირიძე ალექსანდრე I; 29
ოქროპირიძე ლეონიდე 195, 206, 209, 251, 270; 22, 23, 30, 53

პავლე (ეპისკოპოსი) 24
პავლინსკი გენადი 26
პაპავა 239
პართენი (დეკანოზი) 16
პელაგია 16
პეტრე (ეპისკოპოსი) 23
პეტროვი ვასილ 39
პიტირიმი (საქართველოს ეგზარქოსი) 321, 322, 339
პობედონოსცევი კონსტანტინე 29

ჟორდანიას ნოე 16

რამიშვილი ნოე 16
რატიშვილი ბ. 24

რჩეულიშვილი 319

სალოხინი დიმიტრი 232

სამუელი 10

სამსონი (დეკანოზი) 16

სანაია 24

საძაგლიშვილი კირიონ II 193, 201, 230, 270; 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 17, 23, 53

სახოკია ბ. 24

სახოკია თედო 190; 6

სერაფიმა (მონაზონი) 329

სერგინავა ისიდორე 7

სვიმონი (ფოთის ეპისკოპოსი) 24

სიმონი (მღვდელი) 340

სიმონიშვილი ალექსანდრე 204

სმელკოვი იოანე 97

სმერდინსკი პ. 33

სმირნოვი კონსტანტინე 31

სმირნოვი პეტრე 31, 38

სოკოლოვი 2

ტრიფონე (დეკანოზი) 16

ტყემალაძე (უწმინდესი სინოდის წევრი) 50

ტყემალაძე მარკოზ 23

ტყემალაძე ო. 17

ფანცხავა რომანოზ 53

ფილოსოფოვა დ. ვ. 273

ფიფია მაკარი 2

ფირცხალავა ბესარიონ 29

ფირცხალავა დომენტი 29

ფლაბიანი (საქართველოს ეგზარქოსი) 31

ფუტკარაძე გერასიმე 2

ფხალაძე არსენ 17, 24

ქარელი ვასილ 16

ქარსელაძე დავით 2

ქიქოძე გაბრიელ 230

ქრისტეფორე (მიტროპოლიტი) 254; 24

ყიფიანი დიმიტრი 269

ყიფიანი ქაიხოსრო 2

შოშიაშვილი ს. 17

ჩიქვანაია 24

ცინცაძე კალისტრატე 2, 12, 13, 14, 18; 24

ცინცაძე გიორგი 17

ცხაკაია იონა 8

ცხაკაია პარმენ 6

წერეთელი აკაკი 24
წერეთელი ს. 51

ჭავჭავაძე ილია 28, 264
ჭანტურია 16
ჭიჭინაძე ი. 5
ჭიჭინაძე მ. 5
ჭიჭინაძე პ. 243
ჭონქაძე დანიელ 319
ჭყონდიდელი გიორგი 16

ხადური გიორგი 17
ხელაია ალექსანდრე 28, 31
ხელაია ანა 31
ხელაია ანდრია 6
ხელაია ზოსიმე 25, 27, 28
ხელაია ნინო 28, 31
ხუნდაძე სილოვან 17
ხუციშვილი ნ. 17

ჯაფარიძე 2
ჯავახიშვილი გიორგი 17
ჯავახიშვილი ივანე 24
ჯოხთაბერიძე 16

გეოგრაფიულ სახელთა

აგარა 2
აღპანა 2
ახალციხე 2; 24
ახალჭალა 2

ბათუმი 16
ბარდნალა 2
ბეთლემი 2
ბუგეული 2

გოდოგანი 23
გორისუბანი 2

დიდუბის ტაძარი 240

ზედა შავრი 2
ზუბი 2

თაბორი 2
თბილისი 259

იოანე ნათლისმცემლის მონასტერი 31
ისუნდარა 2
იწა 2

კალოუბნის ეკლესია 24
კვირიკეწმინდა 2
კლონის მონასტერი 134

ლაბეჯინა 2
ლაილაში 2
ლაჭეპიტა 2

მაკარევის მონასტერი 325
მარუსა 2
მელაანი 16
მიქარწმინდა 2

ნამარნევი 2
ნასპერა 2
ნაყურალეში 2

ნიკორწმინდა 2
ნოგოროდი 26, 132, 178
ნოვოჩერკასკი 3

ოპიტარა 2
ორბეთი 2
ოყურეში 2
ოჩამჩირე 231

პატარა ონი 2
პერემიშლა 180
პოლოცკი 305
პორეჩენის ოლქი 333
პორკი 169

რიაზანის მონასტერი 31; 49

საკეცია 2
სვეტიცხოველი 241, 266
სვირი 2
სიონი 255
სმოლენსკის გუბერნია 333
სორი 2
სოხუმი 222, 232, 318; 31
სპასო-პრეობრაჟენსკოეს მონასტერი 40, 46, 62, 176, 326
სტარაია-რუსა 38, 40, 41, 46, 54, 84, 128, 139, 310, 323

უსახელო 2
უსტმედვედსკოეს 9, 10, 11, 18, 19, 21, 24, 25; 3, 31, 36, 37, 38

ფერისცვალების მონასტერი 31
ფოთი 16

ქაშუეთი 239, 253; 24
ქედისუბანი 2
ქვიშარი 2
ქუთაისი 24
ქულბაქი 2

ღადიში 2

ყაზანი 22

ცაგერი 2

წესი 2
წვადისი 2

ჭელიშის მონასტერი 29, 31
ჭყვიში 2

ხარტალი 2
ხვანჭკარა 2
ხონიჭორი 2
ხოტევი 2

ჯვარისა 2